

ДНЕВНИКЪ

(СТЕНОГРАФИЧЕСКИ)

на

VI ОБИКНОВЕНО НАРОДНО СЪБРАНИЕ

(ПЪРВА РЕДОВНА СЕССИЯ).

XXII засъдание, понедѣлникъ, 26 Ноемврий 1890 година.

(Отворено въ 2 часа слѣдъ пладнѣ подъ предсѣдателството на предсѣдателя г-на П. Славкова).

Прѣдсѣд.: (Звѣни.) Засъданието се отваря. Г-нъ секретарь ще прочете списъкътъ на г-да представителитѣ, за да се види, кой присѫствува и кой отсѫствува въ днешното засъдание.

Секр. Ив. Бешевлиевъ: (Чете списъкътъ). Отсѫствува: Илия Стоковъ, Ст. Явашчиевъ, Шербетчи Халиль, Георги Кольовъ, Ив. Андоновъ, Д-ръ Михаловъ, Кало Ангеловъ, Начо Тошовъ, Ив. Кефаловъ, Д-ръ Андонияди, Д. Свѣщаровъ, Ст. Кьойбашиевъ, Ив. С. Коларовъ, Пъю Диоловъ, К. Костовичъ, Д. Стояновъ, Н. Вълчевъ, Ст. Симеоновъ, А. Дюлгеровъ, П. Тодоровъ, К. Станчовъ, Н. Пушкарцовъ, Османъ Бей, К. Велевъ, Т. Кювлиевъ, Хр. Векиловъ, Хр. Дюкмеджиевъ, Хр. Ив. Велевъ, Ив. Саллабашевъ, К. Стойловъ, Симо Гиговъ, Н. Момчовъ, Джорджо Момчовъ, Ст. Х. Заляновъ и Ст. Попковъ.

Прѣдсѣд.: Отъ цѣлото число представители отсѫствува 36 души; значи, има законното число представители, за да се пристъпи къмъ разглеждане положениетѣ на дневенъ редъ въпроси. На дневенъ редъ, г-да представители, имаме слѣдующите въпроси:

I. Продължение отъ второто четение на законопроекта за гербовий сборъ;

II. Прѣдложение на З. Градинаровъ, за прибавление единъ новъ членъ, къмъ закона за настойничеството;

III. Прѣдложение на Лазаръ Пулиевъ, за измѣнение на първата алинея на чл. 16-ї отъ закона за подобряние положението на бѣднитѣ отъ поборницитѣ и пр.;

IV. Докладъ на комиссията, по прѣглеждане смѣткитѣ на III редовна сесия отъ V Обикновено Нар. Събрание; и
V. Докладъ на разни комиссии.

Прѣди да се почне разглеждането на въпросите, положени на дневенъ редъ, г-нъ секретарь Иовъ Титоровъ, ще прочете скратенъ протоколъ отъ XXI засъдание.

Секр. Иовъ Титоровъ: (Чете скратенъ протоколъ отъ XXI засъдание).

Прѣдсѣд.: Има ли нѣкой отъ г-да представителитѣ да направи забѣлѣжка върху прочетенъ скратенъ протоколъ? (Никой не иска думата). Никой не прави забѣлѣжка. Приема се за вѣренъ и точенъ.

Г-нъ секр. Пъневъ ще прочете скратенъ протоколъ отъ XX засъдание.

Секр. Пъневъ: (Чете скратенъ протоколъ отъ XX засъдание).

Прѣдсѣд.: Желае ли нѣкой да направи забѣлѣжка върху прочетенъ скратенъ протоколъ? (Никой не иска думата). Никой не прави забѣлѣжка. Значи, протокола се приема за вѣренъ и точенъ.

Първия въпросъ отъ дневният редъ е продължение отъ второто четение на законопроекта за гербовий сборъ.

Г-нъ докл. има думата.

Докл. Ив. Цвѣтковъ: (Чете):

„Чл. 12. Съ простъ гербовъ сборъ въ размѣръ на двадесетъ стот. се облѣзвавать:

1) заявленията, подавани въ Българската Народна Банка, или и въ нейнитѣ клонове, за преддаване на съхра-

нение пари, или цънни прѣдмети, а тъй също и отъ акциите на заемите и анонимните дружества;

2) пощенските декларации и извѣстия, които придвижават вносимите отъ странство посылки;

3) задграничните и едномѣсячните билети и поръчителствата, които се дават въ общиските управления, за получение такива;

4) свидѣтелствата, издавани при продажба на добитъкъ, прѣвидени въ закона за тържищата.“

Комисията приеме този членъ безъ измѣнение.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема чл. 12 тъй, както се прочете отъ г-на докладчика, да си вдигне ржката. (Никой не вдига.) Приема се.

Докл.: (Чете):

„Чл. 13. Съ простъ гербовъ сборъ въ размѣръ на 15 ст. се облѣпватъ пощенските записи съ стойност по-голѣма отъ 10 лева (чл. 12 отъ устава за пощите).“

Комисията приеме и тозъ членъ безъ измѣнение.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема чл. 13 тъй, както се прочете отъ г-на докладчика, да си вдигне ржката. (Никой не вдига.) Приема се.

Докл.: (Чете):

„Чл. 14. Съ простъ гербовъ сборъ въ размѣръ на 10 ст. се облѣпватъ:

1) всѣка расписка, квитанция, фактура, извлѣчение, текуща сметка (Bordereau nota), чекъ имеющи стойност 10 л. и нагорѣ;

2) свидѣтелствата, издавани отъ общините, за получение задгранични паспорти;

3) всѣка расписка върху платежните заповѣди, издадени на името на частни лица, а тъй също и расписките на служещите лица въ требователните вѣдомости, за получение заплатата си;

4) разните обявления, подавани въ телеграфо-пощенските станции;

5) свидѣтелствата, издавани отъ общините, за право-собственность на добитъкъ;

6) заявленията, подавани въ Българската Народна Банка, или клоновете ѝ, за искане пари въ заемъ, или за продължение срокът на ползицата;

7) прѣходните билети, които се издаватъ отъ митническите и митарствените пунктове на пограничното население, за минуване привременно прѣзъ границата съ добитъкъ си; и

8) разните обявления, или извѣстия, отпечатани, литографирани, или написани, които се леятъ по улиците, или раздаватъ на публиката отъ частни лица, или дружества, да извѣствяватъ публиката, за каквото и да било нѣща.

Когато се издаватъ на частни лица прѣписи отъ книжата и документите, изброени въ членове 11, 12 и 14 отъ настоящий законъ, ще се облѣпватъ съ такива гербови марки, съ каквото сѫ биле облѣпени оригиналите.“

И този членъ е приетъ отъ комисията безъ измѣнение.

Д. Смочевски: Г-да прѣдставители! Пунктъ 8-й на чл. 14-й отъ настоящия законопроектъ казва, че всички обявления на частни лица, които се леятъ по улиците за частни и лични интереси, се облѣпватъ съ 10 ст. гербовъ

сборъ. Азъ не съмъ противъ това, защото гербовия сборъ е измислено среѣство за приходъ на държавната хазна, като е измислено разбира се да се плаща гербовъ сборъ споредъ важността и интереса на работата отъ частни лица. Като е тъй, азъ мисля не е злъ, ако се допълни този пунктъ 8-й, отъ чл. 14-й, и то съ нѣколко думи, щото и лица за своя частна облага, или за свои частни интереси, или търговия, които правятъ обявления да освѣтяватъ, или извѣствяватъ на публиката чрезъ вѣстниците, то и за тѣзи обявления, печатани чрезъ вѣстниците, да плащатъ нѣщо за въ полза на държавната хазна.

Считамъ за несправедливо, г-да прѣдставители, ако едно лице отива да напечата въ нѣкоя печатница 20 обявления, които да лѣпи по улиците, да освѣтлява публиката, че той иска да си даде къщата, или пъкъ за каква да е своя частна търговия и облага за 20 лева, или какъ да кажа, повече или по-малко, да плаща по 10 ст. за всѣко обявление гербовъ сборъ, затова, защото то е лѣпиль по улиците, а пъкъ онзи, който за по-голѣма търговия, или частенъ интересъ, прави обявления чрезъ вѣстниците, да не илаща нищо, и никакъвъ гербовъ сборъ. Затова именно азъ прѣдлагамъ да се попълни пунктъ 8-й на чл. 14-й съ нѣколко думи, да плащатъ и тѣзи хора гербовъ сборъ; нѣщо, което е справедливо споредъ мене. Тѣзи думи, които азъ ще попълня въ пунктъ 8-й на 14-й членъ, сѫ слѣдующите: На края на пунктъ 8-й, да се добави: „Ако обявленето става чрезъ вѣстниците, оригиналъ, който се дава за отпечатване въ редакцията, или печатницата, гдѣто ще се печата обявленето, да се облѣпва съ 50 стот. гербова марка.“

Може би това трѣбва да се турне въ чл. 10, гдѣто се прѣдвижа 50 ст. гербовъ сборъ, но понеже то пропуснахме тамъ, мисля, справедливо ще бѫде, ако се промѣни тукъ. И моля почитаемото Нар. Събрание, както и г-на М-ра на Финансите, да се съгласятъ съ мене, щото да се вмѣстятъ тѣзи думи, като допълнение на пунктъ 8-й отъ чл. 14-й.

Докл. Ив. Цвѣтковъ: Г-да прѣдставители! Както чухте отъ г-на Смочевски, той прѣдлага, щото всички обявления, които се печататъ въ вѣстниците, да бѫдатъ обгербовани. Азъ ми се чини, че това е невъзможно, защото не може да има никакъвъ контролъ и защото тѣзи обявления се исправятъ въ редакцията и послѣ се печататъ въ вѣстниците; а които обявления се раздаватъ на публиката за четене, тѣ се облѣпватъ съ слѣдуетата гербова марка. Прѣдъ видъ на това, азъ намирамъ, че неговото искане е почти не възможно.

Младенъ Ивановъ: Г-да прѣдставители! По пунктъ 8-й отъ чл. 14-й азъ нѣмамъ нищо противъ, само моля да се направи една забѣлѣжка. „Освобождаватъ се всички обявления, които се даватъ отъ страна на нѣкои благотворителни дружества.“ У насъ има много такива дружества, които помагатъ на разни училища, бѣдни и т. н. Зарадъ това, прѣдлагамъ обявленията, които се даватъ отъ страна на такива дружества, да се освобождаватъ отъ гербовъ сборъ.

Н. Михайловски: Това е много справедливо, да се зема отъ рекламираните нѣщо доходъ. Тукъ разни фабриканти, индустриални заведения, обявяватъ и не плащатъ нищо, и, ако

плащать 2—3—4 лева на въстникар, по крайнѣй мѣрѣ, трѣбва да плащать и 10 ст. на правителството. На въстникар намира да плати 4—5 лева, а на правителството нищо да не плати. Ний гледаме чуждестраннитѣ въстници, че се облѣпватъ. Ний даже сме много снисходителни къмъ въстниците, гдѣто имъ земаме по 1 стот. Защо? Азъ не знаа, дали по 1 стот. трѣбва да се плаща. Но да оставимъ него въпросъ и да дойдемъ къмъ реклами. За реклами трѣбва да се зема гербовъ сборъ. Дѣто казва г-нъ до-кладчика, че затова не можало да става контролъ, много хубаво става. Щомъ реклами ще се подаджатъ на редакцията, тѣ трѣбва да иматъ залѣпена гербова марка. Подиръ това имаме и министерство, което прѣглежда въстниците. Каза негова милостъ, че въстниците плащатъ. Какво плащатъ? Зема имъ се по 1 стот. А въ столицата азъ получавамъ въстници и нѣма ни марка нито нищо.

Затова, или трѣбва да се въложи този данъкъ на въстниците, да не се търсатъ онѣзи, които печататъ реклами, просто редакцията да плаща, или реклами да се облѣпятъ и подире началството отъ врѣме на врѣме като види нѣкакви реклами, ще търси отъ редакцията да му показва оригиналите, реклами, да ли сѫ обгербовани. Този е много справедливъ данъкъ.

Хр. Ивановъ: Г-да прѣставители! Земамъ думата само за да може да се обясни по-добре послѣдната алинея отъ чл. 14 на този законъ, именно да ни обясни г-нъ М-ръ на Финансите, да ли тѣзи обявления, които притѣжателитѣ на кѣщи лѣпятъ по самитѣ прозорци на тѣхнитѣ кѣщи, ще бѫдатъ и тѣ обгербовани по сѫщия начинъ, както тукъ се казва, че всичкитѣ обявления, направени отъ разни лица, и т. н. т. Напр. единъ притежателъ на единъ домъ напише: „този домъ се дава подъ наемъ“. Да ли ще трѣбва и тѣзи хора да обгербоватъ тѣзи обявления, защото и това се счита за обявление. За да не би да подхвърлимъ тѣзи, които ще наблюдаватъ испълнението на този законъ и за да не би да ги туримъ въ такова недоумѣние, или за да не би нѣкои, които иматъ много присърдце испълнението на закона, да подхвърлятъ подъ шрафъ всички, които биха направили такива обявления, зарадъ това моля г-на М-ра на Финансите да каже, да ли и този родъ обявления ще бѫдатъ подложени на този гербовъ сборъ.

Колкото се отнася до въпроса, по когото говориха г-нъ Михайловски и г-нъ Смочевски, азъ съмътамъ, че не можатъ да се иматъ основателни тѣзи тѣхни съображения и то по тѣзи причини: първо, че всички обявления въ въстниците не знамъ въ никоя държава да сѫ облѣпвани съ нѣкакъвъ гербовъ сборъ. Дѣйствително въ другитѣ мѣста нѣма да видимъ афиши по улицитѣ да не носятъ гербовъ сборъ; но обявленията, които се печататъ въ въстниците никакъ не се облѣпватъ, до колкото ми е извѣстно. И азъ вѣрвамъ, че нито единъ отъ г-да прѣставителитѣ не ще може да укаже нейдѣ такъвъ случай. А искъ за това, че нашитѣ въстници имали по 1 стот. съмътамъ, че тукъ се прави грѣшка отъ страна на г-на Михайловски, защото по едната ст. на въстниците, то не е гербовъ сборъ, а по-

щенска марка за прѣнасяние на въстника, било отъ Варна до тукъ било отъ Пловдивъ до тукъ.

М-ръ Бѣлчовъ: Въ отговоръ на запитванието, което ми се прави относително, трѣбва ли да разбираме отъ пунктъ 8-ї на чл. 14, че ще се обгербоватъ и малкитѣ обявления, които се лѣпятъ по прозорците, ще съобща, че това не трѣбва да се разбира отъ закона, защото както е ясно указано въ 8-ї пунктъ, се вижда (Чете). „Разнитѣ обявления или извѣстия, отпечатани, литографирани или написани, които се лѣпятъ по улицитѣ или раздаватъ на публиката, отъ частни лица или дружества, да извѣствяватъ публиката за каквито и да било нѣща“. Тѣ щото, това, което се лѣпятъ на прозорците, не трѣбва да се разбира. Тукъ се има за цѣль, когато обявленията се раздаватъ въ по голѣмъ размѣр по улицитѣ, а може би и чрѣзъ пощата.

Слѣдъ това ще забѣлѣжа по поводъ на другото прѣложение, направено относително обгербованието на реклами въ въстниците, че азъ не съмъ на мнѣние да се обгербоватъ и за това не съмъ ги прѣвидѣлъ. Причината е, че обгербованието имъ се съдѣржа въ първия пунктъ на чл. 14. Когато едно лице иска да обяви чрѣзъ въстника нѣщо, то трѣбва да отиде въ редакцията на въстника и да заплати стойността. Ако расписката поддѣлѣ на обгербование, тя ще бѫде тамъ облѣпена. Тѣ щото да земеме още една гербова марка ще значи два пъти да го облѣпваме.

Колкото за прѣложението, за да се направи едно допълнение къмъ пунктъ 8-ї именно да се освободятъ отъ гербовъ сборъ благотворителните дружества, азъ съмъ съгласенъ, и мисля, че, ако се добавять слѣдъ думитѣ: „И дружествата“ думитѣ „съ исключение на „благотворителните“ може да се попълни закона, за да се освободятъ тѣзи дружества отъ плащане на гербовъ сборъ.

Дим. Смочевски: Азъ не чухъ какво каза г-нъ уважаемий М-ръ на Финансите по моето прѣложение, но разбрахъ какво възразиха на моето прѣложение другите прѣставители, които говориха прѣди г-на М-ра. Нѣма друго нищо да прѣлагамъ. Азъ искамъ да кажа моятѣ думи, които казахъ и по-прѣди и да поддѣржамъ моето прѣложение, съ което искамъ да убѣдя и васъ. Какво ще каже, г-да прѣставители, ако единъ бѣденъ човѣкъ има единъ дюкянъ да прѣдположимъ или една кѣща, на която наемътъ може да е иб-малко отъ 20 лева на мѣсецъ, а може би за цѣла година да струва 20 лева наемъ и исказва желание, иска да напечата въ нѣкоя печатница 20 обявления да ги налѣпи по улицитѣ и да освѣти публиката съ тѣхъ, че той дава кѣщата си подъ наемъ, и ще се ползува може би 20 лева годишно отъ тѣзи кѣщи или дюкянъ, или каквото и да е. И защото е напечатилъ 20 обявления трѣбвало марка, както каза негова милостъ — не може да му помня името — почитаемиятъ прѣговоривши народенъ прѣставителъ, че щѣло да се плаща за обявленето въ редакцията или печатницата не знамъ по колко стотинки; тогава и този, който е направилъ 20 обявления, като ги напечати, и той ще плаща въ печатницата. Та ако заради това, защото ще лѣпи обявленията по улицитѣ, да плаща на всѣко обявление по 10 ст. гербовъ сборъ, значи на 20 обявления

тръбва да плати 2 лева; а онзи търговецъ, който прави обявление чрезъ въстниците за милиони и за хиляди левове, за свой частенъ интересъ, да не плаща нищо? Справедливо ли е това? Споредъ мене, това не е справедливо, г-да прѣдставители. Тръбва и той нѣщо да плаща въ полза на държавата.

Заради това азъ прѣдлагамъ да се прибави къмъ 8-та алинея на 14-й членъ, щото, ако не 2 лева, както ще плаща онзи, който ще дава обявление по улицитѣ, поне съ 50 ст. да се облѣпя оригиналътъ, който ще се внесе въ печатницата или въ редакцията, гдѣто ще се обнародва неговото обявление. До колкото азъ разбирамъ, това мое мнѣние е справедливо и моля почитаемото Нар. Събрание да го приеме.

Я. Д. Матакиевъ: Г-да прѣдставители! По въпросътъ, който се разисква именно за облѣпването обявленията съ гербови марки и за отъ точка зряние по којто се прави, азъ ми се чини, че суммата 10 стот. за облѣпването на тѣзи обявления е доста висока и не ще биде постигната цѣлътъ, която гони законътъ. Защо се иска гербовъ сборъ? — Разбира се, той е единъ данъкъ за приходъ на хазната. Обявленията у насъ може да се каже сѫ новост. Отъ новото врѣме насамъ, като се умножаватъ печатниците у насъ, захваща се и разгласяванието чрезъ обявления да става. Менъ ми се струва, че не е лошо да се научятъ и нашите хора, било търговци, или каквито и да сѫ, които иматъ работа да публикуватъ нѣкои нѣща и да распръсватъ извѣстията пакъ отъ друга страна, като ще се облагатъ съ извѣстенъ гербовъ сборъ, това ще съставлява единъ приходъ на хазната. Като се гледа отъ тази точка зряние, азъ мисля, че 10 ст. гербовъ сборъ на всѣко обявление сѫ много и намѣсто да се постигне цѣлътъ, т. е. намѣсто да се земе повече приходъ, наопаки ще се убие начинътъ на публикацията, ще се убие увеличението на публикациите, и ще се земе сборъ отъ много малко екземпляри, когато, ако този гербовъ сборъ биде поб-малъкъ, ми се струва, че количеството на екземпляритъ ще се увеличи, и приходътъ отъ гербовия сборъ ще биде много поб-голъмъ.

Заради това, азъ мисля, че ако гербовия сборъ на обявленията биде поб-малъкъ отъ 10 ст., повече приходъ ще се принесе на хазната, и поб-скоро ще се постигне цѣлътъ, която гонимъ. Това че става така, въ много нѣща е вече доказано. Колкото поб-ефтино се дава едно нѣщо, толкозъ повече се разпространява и толкозъ повече приходъ принася. Така на пр. пощата едно врѣме земаше много поб-сѫло, земаше двойни и тройни такси. Защо ги намалихъ? — Защото, колкото повече се намаляватъ таксите, толкозъ повече се умножава кореспонденцията и приходътъ отъ пощите състава много поб-голъмъ. Така ми се чини и тукъ работата. Единъ человѣкъ, който има 100 обявления за залѣпване по улицитѣ, ако му се искастъ по 10 стот. на всѣко обявление, той ще биде принуденъ да даде само петъ или шестъ обявления, когато, ако е поб-малъкъ гербовия сборъ, напр. по 5 ст. или още поб-малко, той може да напечата вмѣсто 100, 200 обявления и ще ги разнесе. Отъ тѣзи точки зряние, ми се струва, че 10 ст. гербовъ сборъ е скажъ за обявленията. Нѣка да е поб-нисъкъ.

Заради това да се извади тая алинея отъ този членъ и да се притури къмъ онзи членъ, дѣто прѣдвижа гербовъ сборъ по 5 ст. Менъ ми се чини, че по този начинъ повече приходъ ще се принесе на хазната. 10 ст. такса за обявленията, които има да се прѣскатъ по улицитѣ и кафенетата, ми се вижда доста висока. Азъ говоря това отъ точка зряние на прихода и мисля, че, ако се намали цифрата на гербовия сборъ, ще се принесе поб-голъмъ приходъ.

Колкото се касае до прѣдложението на г-на Смочевски, азъ ми се чини, че би трѣбвало да се помисли малко за него. То има извѣстна важност. Ще отговоря на г-на Иванова, че до колкото знай въ нѣкои държави искатъ гербовъ сборъ отъ обявленията, които се печататъ въ въстниците. Така ми се чини, че е и въ Австралия и азъ съмъ слушалъ да се даватъ подъ сѫдъ въстникари за скриване такива обявления, защото не сѫ били облѣпявани съ гербовъ сборъ; защото се държатъ тефтери за обявленията, които се публикуватъ въ въстниците и сѫ се повдигали доста голъми процеси за скриване гербовия сборъ отъ хазната.

Мене ми се струва, че ако ний обѣрнемъ внимание на въпроса за въстниците, азъ ще бѫдѫ противъ г-на Михайловски, който иска да се облѣпватъ съ гербовъ сборъ. Ний не трѣбва да искаеме и отъ тѣхъ такъвъ данъкъ. Тѣ трѣбва да бѫдѫтъ ефтини и да се разпространяватъ, колкото се може повече, но отъ обявленията въ тѣхъ, ми се чини трѣбва да се изисква гербовъ сборъ; защото между тия обявления, които се прѣскатъ чрезъ въстниците, и обявленията, които се печататъ въ печатниците и човѣкъ самъ ги разпрѣска, нѣма разлика. Защо тогава за отдѣлните обявления да се зема гербовъ сборъ отъ човѣка, който самъ ги е разнесялъ, а пъкъ онѣзи, които сѫ напечатани въ въстника и се прѣскатъ 100 или 200 пакти повече, нико да не плаща?

Отъ друга страна да земемъ прѣдъ видъ какви обявления се печататъ въ нашите въстници. Като говоря за разпространението на обявленията и за увеличение приходътъ, това мое мнѣние разбирамъ така, че за обявленията и въ въстниците трѣбва да бѫдѫ поб-ефтино, но все таки да се плаща нѣщо ще бѫде справедливо. Въ нашите въстници повечето обявления дохождатъ отъ разни лотарии и дружества, отъ разни европейски външни завѣдения, които разпространяватъ сумма свой обявления съ защлащието на една извѣстна стойност само за напечатване въ въстника; а единъ човѣкъ който ще залѣпи по дуварите едно обявление въ нѣколко екземпляра трѣбва да плаща и гербовъ сборъ на всѣко парче по 10 ст., а онзи съ 3000 или 5000 обявления чрезъ въстника нѣма да плати освѣнъ 10—15 лева за напечатване. Тукъ има една несправедливостъ. Заради това, тукъ не подлѣжи това прѣложение, което г-нъ Смочевски прави, но трѣбва да стане това; защото, ако плаща само обявленията, които се печататъ само за по улицитѣ, ще накараме хората да отзиватъ само при въстниците да печататъ обявленията си, а това отъ икономическа точка не е добро. Азъ не знай, какво прѣложение да направя, защото не съмъ мислилъ по тоя въпросъ, но ми се чини,

щомъ земаме гербовъ сборъ отъ обявленията по улицитѣ, тръбва да искаме и отъ обявленията, които се обнародватъ въ вѣстниците.

Колкото за това, азъ прѣдлагамъ да се извади тъзи алиней отъ този членъ и да се тури тамъ, гдѣто се опрѣдѣля, отъ гдѣ се зема по 5 ст., и ако би да е възможно, азъ даже бихъ молилъ г-на М-ра и поб-малко да го направимъ — споредъ мене, двѣ стотинки на екземпляръ е достаточнно — но ако не е възможно двѣ стотинки, тогава петъ стотинки да бѫде. И азъ съмъ убѣденъ, че хазната тогава ще има 3—4 пъти повече приходъ отъ колкото ако е 10 стотинки.

М-ръ Хр. Бѣлчевъ: Азъ, г-да прѣдставители, нѣма да се повръщамъ на думитѣ си, които по-напрѣдъ казахъ, защото мисля, че доводитѣ, които по-прѣди приведохъ относително недощущанието да се обгербоватъ втори пътъ рекламирѣ, които се туриятъ въ вѣстниците, обяснянието ми за това бѣха достатъчни, а такъ сѫщо и обяснението ми за какъ тръбва да се разбира 8-и пунктъ, че обявленията, които се лѣпятъ по прозорците, само за даване подъ наемъ на кжци и продаване, че и тѣ не поддѣлжатъ на гербовъ сборъ, и това ми обяснение мисля да бѣше достатъчно. Така щото сега не можъ, а и не считамъ за необходимо нуджно, да се повръщамъ на това, което веднажъ вече обяснихъ, нито пъкъ да се впускамъ въ подробно разглеждане доводитѣ на г-на Маталиева относително намалението таксата на гербовия сборъ за разни обявления, които се правятъ и лѣпятъ по града. Ще подчертка само едно обстоятелство, отъ практика на друга една държава, именно въ Франция знамъ, че когато искаха да намалятъ таксата на пощите, прѣдъ видъ на това, че ще да има по-голѣми приходи, доказа се тѣкмо противното. Тѣй щото, не вѣрвамъ, че въ всѣки случай можемъ да земемъ да твърдимъ съувѣреностъ, че когато намалимъ таксата, ще имаме по-голѣма материя за облѣзване и слѣдователно ще получимъ по-голѣма сума.

Освѣнъ това, ще наведа и друго едно обстоятелство, което ще тури само въ форма на питание: какъвъ гербовъ сборъ ще се земе отъ обявления изъ тѣзи центрове или пунктове, гдѣто нѣма чужденци? Съ прѣдложението на г-на Маталиева, ми се чини, че ний се повръщамъ да разискваме на ново чл. 2-й отъ законопроекта, въ който опрѣдѣлено е казано, че най-малкий гербовъ сборъ, който има да се зема, е 10 стотинки.

Понеже този въпросъ е вече рѣшенъ, азъ мисля, че туй прѣдложение сега иде да амнитира друго едно рѣшение на Нар. Събрание. За това, азъ не зная до колко ще бѫде умѣстно да се разиска туй прѣдложение. (Гласове: Да се гласува).

К. Диновъ: Г-да прѣдставители! Азъ това, което искатъ да отговоря на г-на Маталиева, г-нъ М-ръ на Финансите го каза и достатъчно обясни. Това само ще кажа, въ отговоръ на г-на Смочевски, че излишно бѣше да се спирате толкотъ на 14-й членъ за обгербоването съ 10 или 20 ст. обявленията, които се обнародватъ въ „Дѣрж. Вѣстникъ“. Тѣзи обявления се отнасятъ за распространението на търговията. А щомъ търговията се распространява чрѣзъ едно

обявление, само по себѣ-си се разбира, че тръбва да се плаща, така сѫщо както когато, търговията става и се разпространява чрѣзъ полици, расписки и проч., тѣ се обгербоватъ. А пакъ обявленията, за които каза г-нъ Смочевски, за даване подъ наемъ на кжци и тѣ, разбира се, ако не 20, то ще ги намалимъ на 10 или 5 ст., тѣй щото, ще бѫде за 10 обявления да плати 50 ст. или 1 л., а за 20 обявления ще плати 2 лева, но съ това достига ли се цѣльта, когато дѣйствително едно таквъзъ обявление въ вѣстника, въ сравнение съ тѣзи, не струва само колкото за едно обявление, но струва колкото за 20, ако не и за 200, и тръбва да му наложимъ — ако направимъ таквъзъ едно сравнение, 20 или 50 лева, а съ 10 стот. нѣма да се постигне цѣльта. Но понеже това е невъзможно да се констатира, то да се оставятъ да се не обгербоватъ. И прѣдлагамъ да се прѣкратятъ дебатитѣ по този въпросъ, съгласно чл. 14-й отъ вжтрѣшния правилникъ.

Прѣдсѣдъ: Желае ли Нар. Събрание да се говори още? (Никой не иска думата). Който желае да си вдигне рѣката. (З души вдигатъ). Значи дебатитѣ се прѣкратяватъ.

Ще се гласува чл. 14-й съ алинейтѣ му и прибавката, тѣй както я направи г-нъ М-ръ на Финансите. Който не приема чл. 14-й, съ пунктовете му отъ 1 до 8, да си вдигне рѣката. (Никой не вдига). Приема се.

Докл. Ив. Цвѣтковъ: (Чете):

„Глава III.

За книжата и документитѣ подлежащи на актовъ гербовъ сборъ.“

Прѣдсѣдъ: Ще се гласува заглавието на глава III-та. Който го не приема, както се прочете отъ г-на докладчика, да си вдигне рѣката. (Никой не вдига). Приема се.

Докл.: (Чете):

„Чл. 15. Съ актовъ гербовъ сборъ се облагатъ:

1) актовете за подаръкъ, зестра, раздѣла на имущество и завѣщания;

2) нотариалните крѣпости актове за правособственостъ на недвижимъ имотъ, контрактите и други условителни документи;

3) полиците, боновете и разните задължителни записи;

4) поръчителствата, които иматъ извѣстна цѣнностъ; и

5) обязательствата за транзитни и транспортни стоки, както и за ония, които се прѣнасятъ отъ едно пристанище до друго.“

Комисията е приемла този членъ безъ измѣнение.

Прѣдсѣдъ: Ако нѣма кой да говори, че дамъ на вотирание. Който не приема чл. 15-й, съ алинейтѣ му, така както се прочете отъ г-на докладчика, да си вдигне рѣката. (Никой не вдига). Приема се.

Докл.: (Чете):

„Чл. 16. Актовий гербовъ сборъ се прѣсмѣтва върху суммата, обозначена въ документите, изброени въ прѣдущий членъ. За обязателствата на транзитните стоки и за прѣнасяните мѣстните отъ едно пристанище до друго, той сборъ се прѣсмѣтва върху слѣдуемите мита и др. сборове.

Обязателствата за транспортъ се облагатъ съ гербовъ сборъ, съгласно предписанието на този членъ, като се опредѣля сумата имъ, споредъ чл. 163 отъ закона за митниците.

Комисията е приела този членъ безъ измѣнение.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема чл. 16-й, тъй както се прочете отъ г-на докладчика, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Докл.: (Чете):

„Чл. 17. Сумитѣ, въ разнитѣ документи съ извѣстна стойност, трѣбва задължително да се показватъ въ левове и стот. а ония, въ които стойността е показана въ инострани монети, трѣбва да се прѣобразятъ въ левове и стотинки, съгласно сѫществуващата въ Княжеството тарифа за монетитѣ.“

Този членъ комисията го е приела безъ измѣнение.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема чл. 17-й, тъй както се прочете отъ г-на докладчика, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Докл.: (Чете):

„Чл. 18. Актовъ гербовъ сборъ отъ актовитѣ за по-даркъ, зестра, завѣщание и раздѣла на недвижими имущество, когато не имъ е извѣстна цѣната, ще се опредѣля по оцѣнението, върху което се събиратъ правителствените данъци, а за движимитѣ — споредъ чл. 17 отъ настоящий законъ.“

Комисията е приела този членъ безъ измѣнение.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема чл. 18-й, тъй както се прочете отъ г-на докладчика, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Докл.: (Чете):

„Чл. 19. Отъ крѣпостнитѣ актове за право на собственность, актовъ гербовъ сборъ ще се прѣсмѣтва върху цѣната, за която е купено имущество, а отъ контрактитѣ за отдаване недвижимо имущество подъ наемъ, ще се прѣсмѣтва върху общата сума на условений наемъ.“

Комисията е приела този членъ безъ измѣнение.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема чл. 19-й, тъй както се прочете отъ г-на докладчика, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Докл.: (Чете):

„Чл. 20. Контрактитѣ, поръчителствата и други подобни документи, въ които не е показана никаква стойност и нѣма възможност да се опредѣли, облагатъ се съ гербовъ сборъ като документи съ цѣна отъ двѣ хиляди лева (гледай 2 рубрики на таблицата).“

Приетъ отъ комисията безъ измѣнение.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема чл. 20, тъй както се прочете отъ г-на докладчика, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Докл.: (Чете):

„Чл. 21. Когато съдѣржанието на нѣкои книжа и документи, изброяни въ чл. 15 отъ настоящий законъ, се излага на повече отъ една обикновенна кола (4 страници), то въ такъвъ случаи съ слѣдуемата марка за актовъ гербовъ сборъ се облѣпва първата кола, а всичко послѣдующи се облѣпватъ всѣка една съ марка отъ 50 стотинки.“

Както виждате, г-да прѣдставители, въ чл. 21 е поправена само цифрата отъ 12 на 15, което е печатна погрѣшка, а останалото съдѣржание на цѣния членъ е прието отъ комисията безъ измѣнение.

Прѣдсѣд.: Понеже никой не иска думата, ще дамъ на вотирание.

Който не приема чл. 21, така както се прочете отъ г-на докладчика, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Докл.: (Чете):

„Чл. 22. Контрактитѣ и други условителни документи, които се сключватъ между частни лица и правителственни или общественни учреждения съ гербовъ сборъ, се облага само оня екземпляръ, който се издава отъ частнитѣ лица.“

Чл. 22 е приетъ отъ комисията безъ измѣнение.

Прѣдсѣд.: Ако нѣма кой да говори, ще дамъ на вотирание. Който не приема чл. 22, тъй както се прочете отъ г-на докладчика, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Докл.: (Чете):

„Чл. 23. Лозоветѣ, на които внасянието и продаванието въ България е позволено, ще се облагатъ съ гербовъ сборъ 1% номиналната имъ стойност, а всички други внесени отъ по-прѣди и продажбата на които е позволено, трѣбва да платятъ $\frac{1}{2}\%$ отъ стойността имъ.“

Въ чл. 23 е поправено, на място 2% , $\frac{1}{2}\%$, което е тоже печатна погрѣшка, а останалото съдѣржание е прието отъ комисията безъ измѣнение.

П. Икономовъ: Г-да прѣдставители! Чл. 23 както е прѣвиденъ въ законо проекта, съ измѣненията, които прѣпърѣчва почитаемата комисия, ми се вижда непълень и не ясентъ. Непълень затова, защото съ гербовия сборъ искамъ да създадемъ единъ приходъ на държавата, който да не обрѣменява изобщо населението, а само извѣстни класове, на които този налогъ нѣма да причини извѣстна нѣкоя голѣма тѣжесть.

Въ тази група, въ лозоветѣ, както е тукъ казано, съ една дума се разбираятъ много нѣща. Къмъ лозоветѣ, азъ мисля, че трѣбва да се причислятъ още нѣкои други цѣнни книжа, които би могло, а и трѣбва да се обложатъ, безъ да влиза това въ тѣжесть на населението въ Княжеството. А именно тѣ сѫ всѣкаютъ видъ облигации, акции, и други такива цѣнни книжа.

Не ясентъ е пъкъ за това: Начина за облаганието ми се вижда отъ друга страна тоже не тѣй много ясно казано: „ 1% и $\frac{1}{2}\%$ “. Да нравимъ разница между тѣзи едни и сѫщи цѣнни книжа, иде мѣжно, защото тѣ сѫ едни и сѫщитѣ. Да земѣшъ н. пр. лозоветѣ на Червений Италиянски Кръстъ, биле тѣ по-прѣди внесени или сега, защо едни такива да бѫдатъ съ $\frac{1}{2}\%$, а други съ 1% обложени. Изобщо съ $\frac{1}{2}$ и 1% мѣжно ще бѫде самото облагане. И азъ мисля, че, като прѣдвиждаме въ тази група да облагаме съ гербовъ сборъ по този проектъ всички други цѣнни книжа, като акции, облигации, лозни бонове, класни лотарийни билети, трѣбва да ги облагаме еднакво, биле внесени прѣди въ Княжеството или за въ бѫдже, и тѣ да ги облагаме спо-

ръдъ гербовий сборъ отъ II-й разрядъ, споръдъ самитѣ полици. По тозъ начинъ се облагатъ на всѣкадъ тѣзи цѣнни книга, то и ний, ако ги обложимъ по тозъ начинъ, мисля, че нѣма да сгѣшимъ, нѣма да направимъ грѣшка. А тѣ въ обща фраза, както е казано: съ $\frac{1}{2}\%$ и съ 1% , че влизатъ и тѣзи цѣнни книга, или поне не могатъ да се разбираятъ, и ний ще имаме защѣтня.

Толковъ за този параграфъ. А отъ сѣтнѣ ще си позволя и на друго място да говоря, кога доде врѣме, да се прѣвиди и за начина какъ трѣбва да става това облаганіе на тѣзи цѣнни книга.

Зарадъ туй азъ видоизмѣнявамъ измѣненіята на почитаемата комиссия, като казвамъ, че този 23 членъ да се распросрѣди, именно: „лозоветѣ, както и всѣкакъвъ видъ цѣнни книга, които служатъ за прѣдметъ на търговия, да се облагатъ съ гербовъ сборъ, споръдъ размѣра за актовий гербовъ сборъ“, — втората частъ на таблицата, която се прилага при настоящий законопроектъ. Съ това ще да създадемъ на държавата единъ приходъ, и по начина, както го прѣдлагамъ, приспособлението на този гербовъ сборъ, не ще срѣщне никакво прѣпятствіе. И азъ моля както почитаемата комиссия, туй и г-на М-ра на Финанситетъ, да се съгласятъ съ моето прѣложение.

М-ръ Хр. Бѣлчевъ: Наистина въ чл. 23 е казано само изобщо „лозове“ и не би било зле да се постави и друго нѣкое наименование, което да означава изобщо цѣнните книга, но азъ мисля, че трѣбва да се направи едно ограничение, защото, ако вземемъ да туримъ всичките книга, които г-нъ Икономовъ прѣложи, а именно и лотарийните билети, ще бѫде доволно несправедливо, туй като тѣ нѣматъ сѫщия характеръ, както и другите книга. Другите книга носятъ печалби и лотарийните билети сѫ не малко цѣнни, но тѣ не носятъ такава печалба, както другите. Ще се разиграва нѣйдъ лотария и билетите ще се продаватъ по 1—2 лева, туй щото тѣхъ не можемъ да ги облѣпваме съ сѫщото мито, както другите цѣнни книга, които съставляватъ прѣдметъ на търговия, толкова повече, че лотарийните билети се позволяватъ само въ извѣстни условия. За туй, азъ мисля, че не трѣбва да ги подвеждаме подъ сѫщата категория. Мисля проче, че може да се добави къмъ лозоветѣ „както и всѣкакъвъ видъ цѣнни книга“ и това нѣма да врѣди нищо, но да се причислатъ въ тѣзи категории и лотарийните билети, нѣма да бѫде добре.

Колкото за въпросътъ, който повдигна г-нъ Икономовъ — защо едни книга ще се облѣпватъ съ 1% , а други съ $\frac{1}{2}\%$, имамъ да кажа, че ако усвоимъ 1% , за мене ще бѫде по-добре, защото ще ми дадете повече отъ колкото искамъ. Но азъ мисля, че ще бѫде по справедливо за тѣзи книга, които се намиратъ сега въ търговията, ако се вземе за тѣхъ по-малко даждие. Първата причина за това е тѣзи, че когато се налага едно даждие за едни книга, винаги търговията съ тѣзи книга прѣтърнива сама по себе си едно измѣнение. Може би, че даждието ще се види на нѣкого много високо и посльдѣствие на това да се откаже отъ нея, но фактъ е, че търговията прѣтърнива измѣнение. Заради това ний можемъ да нащѣрбимъ интереса на хората повече,

отъ колкото може да бѫде справедливо да го неправимъ. За това, азъ мисля, че книжата, които сѫ въ рѣшѣтѣ на хората и за които търговията е позволена, че не трѣбва да се правятъ сгѣнки. Азъ мога да обява на Нар. Събрание, че има вече пригответъ правилникъ за тѣзи нѣща, но по нѣмание на врѣме не може да се утвѣрди. Мисля проче, че ще бѫде справедливо да се прави разлика между книжата, които идадъ само отъ вѣнъ и тѣзи, които сѫ вече тука.

Колкото за облѣпването на полицитѣ и другите книжа по втората рубрика отъ таблицата, мисля, че въ такъвъ случай ще ми се даде повече отъ колкото искамъ и, ако Нар. Събрание желае да ми даде такова нѣщо, азъ нѣмамъ нищо противъ. (Гласове: Да се гласува).

Прѣдсѣдъ: Ще се гласува чл. 23, съ поправката на г-на М-ра на Финанситетъ, която се състои въ това: „и всѣкакъвъ видъ цѣнни книга“. Които го не приема, съ поправката, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Докл.: (Чете):

„Глава IV.

За книжата и документите, които не подлежатъ на прости и актовъ гербовъ сборъ.“

Прѣдсѣдъ: Ще се гласува заглавието на глава IV. Които я неприема, както се прочете отъ г-на докладчика, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Докл.: (Чете):

Чл. 24. Освобождаватъ се отъ прости гербовъ сборъ следующите книжа:

1) прошенията и заявлениета, които се подаватъ на името на Негово Царско Височество Князътъ и Нар. Събрание;

2) книжата, които излизатъ отъ духовните, правителственни и общественни учреждения въ тѣхъ собственъ интерес и иматъ официаленъ характеръ;

3) разните книжа, които се подаватъ до всичките правителственни и общественни учреждения, когато иматъ за цѣль подобренето икономическия животъ, както на мѣстните жители, пострадавши въ врѣме на война, пожаръ, наводнение и други народни бѫдствия, доказани отъ надѣлъжните власти, така и на бѣжанците и прѣсъленците;

4) книжата, които се отнасятъ до даваните пенсии или едноврѣменни помощи и възнаграждения;

5) книжата, относително неправилното вземане на вѣнъ въ войската;

6) заявлениета и прошенията, когато иматъ характеръ на жалба по дѣлата на изборите било за Нар. Събрание или други учреждения;

7) прошенията, заявлениета и расписките, съ които се иска поврѣщанието на каквито и да било сумми, постѫпили неправилно въ държавните или общественни каси, а тѣй сѫщо и освобождението отъ плащане наложените вѣнъ отъ законите данъци или сборове;

8) книжата, които иматъ за цѣль подобренето на сѫществуващите въ страната закони, или пѣкъ иматъ за прѣдметъ извѣстенъ правителственъ или общественъ интересъ;

9) книжата на общините и училишните настоятелства, съ които искатъ помощъ за училищата си, а тѣй сѫщо

и пълномощнитѣ имъ писма, съ които довъряватъ на нѣкое лице, да събере отчуснатата за училищата помощъ;

10) прошенията на учениците, съ които искатъ: а) да имъ се отпусне стипендия или временна помощъ; б) да се приематъ да слѣдватъ въ нѣкое учебно завѣдение; в) да се освободятъ отъ плащане училищна такса по бѣдностъ, г) да имъ се издаджтъ удостовѣрения за слѣдването имъ до извѣстно врѣме въ училището, което по болѣсть или други причини сѫ биле напустнали; д) да имъ се отпуснатъ такси за исплащане право-слушане въ учебнитѣ заведенія, пътни за екскурзии, инструменти и др. относящи се до вѣспитанието; е) пълномощнитѣ писма, съ които довъряватъ на банката, учрежденията или частни лица да събератъ тѣхнитѣ стипендии и каквото и да било отпустнати тѣмъ сумми отъ държавата; ж) распискитѣ давани срѣщу получуванитѣ сумми, и з) прошенията, съ които даватъ обясненія за нѣкои свои постѣжки, за които имъ е наложено извѣстно наказание;

11) удостовѣренията, които се издаватъ отъ министерствата и се прилагатъ къмъ платежнитѣ заповѣди, съ които се отпушкатъ извѣстни сумми на автори и разни книгоиздатели, за откупуване книги за раздаване по общински и държавни училищни библиотеки;

12) удостовѣренията за самоличностъ на учениците и други длѣжностни лица предъ всички правителственни и общественни учреждения за получаване пари или пътни билети, когато не сѫ познати на тѣзи учреждения;

13) прошенията и заявлениета на авторите или издателите на разни книги, когато представляватъ нѣкоя книга за рецензиране и искатъ да имъ се помогне въ издаванието, съ купуване нѣколко тѣла или да се прѣпоръжа на учителите и инспекторите;

14) всички заявления и писма, относящи се до книжната, изкуствата, занаятите и прочее, които иматъ общественъ интересъ;

15) всѣкаквъ видъ прошения и прочее, относящи се по разни раскопвания, откриване на старини и дрѣвности;

16) прошенията и други книжа, съ които служащите лица при държавнитѣ и общественнитѣ учреждения искатъ да имъ се доиспращатъ заплатитѣ или други припадающи се тѣмъ сумми по службата;

17) обявленията, съ които се внасятъ въ правителственитѣ и общински касси разни сумми за държавни или каквото и да било други даждия, а тѣй сѫщо и издавае-митѣ срѣщу тѣхъ расписки и квитанции;

18) удостовѣренията на постояннитѣ комисии и други учреждения за километрическото разстояние отъ едно място до друго, издаваеми на длѣжностни лица;

19) оправдателнитѣ документи, които наричатъ агентства въ странство представляватъ за приложение къмъ платежнитѣ заповѣди за отпустнатитѣ имъ канцелярски сумми;

20) удостовѣренията на правителственни и общественни подписи и печати, приложени върху документи веднажъ обтербовани;

21) багажнитѣ расписки (gherek Recepice);

22) отлитографиранитѣ планове, оцѣнения и поемни условия, които се продаватъ на частни лица, предъ утвържденietо на търгът по разни постройки;

23) заявлениета, подавани въ ковчежничествата или банката отъ частни лица, за размѣнение банкоти въ злато;

24) извѣстията на телеграфо-пощенскитѣ станции, съ които предизвѣстяватъ притѣжателите за пристигането пощенски колети или посылки, за да си ги получатъ;

25) пощенскитѣ декларации за вжтрѣши цѣни по силки, колети и вѣзели;

26) оплакванията, записвани въ жалобнитѣ книги на телеграфо-пощенскитѣ станции;

27) визирванието на задграничнитѣ паспорти;

28) прошенията, заявлениета, свидѣтелствата и други книжа, които се подаватъ отъ бѣдни, ако представятъ свидѣтелство за бѣдностъ отъ общинското управление, гдѣто живѣятъ;

29) фрахтоветѣ и распискитѣ по прѣвозване на войници, войскови и правителственни вещи;

30) консулскитѣ декларации, извѣстия и други книжа за пристигнали отъ странство за тѣхъ прѣдѣти;

31) пълномощията и распискитѣ за сумми по малки отъ 10 лева;

32) всички прѣши отъ книжа и документи, които се прилагатъ отъ правителственитѣ и общественни учреждения при платежнитѣ заповѣди, когато това се изисква отъ канцелярския рѣдъ и за контролъ;

33) крѣщенитѣ свидѣтелства;

34) товарителнитѣ листове, които се подаватъ въ митниците отъ желѣзноцѣнтнитѣ станции за прѣдаване донесенитѣ отъ странство стоки;

35) свидѣтелствата, издавани отъ общинскитѣ кметове, съгласно §§ 26, 27 и 28 отъ закона за новобранцитѣ;

36) удостовѣренията на земедѣлческитѣ касси (обр. № № 3 и 6 отъ правилника имъ);

37) лѣкарскитѣ удостовѣрения написвани върху книжкитѣ на проститутки;

38) свидѣтелствата, които общинитѣ издаватъ за сѣната, които се носятъ по пазаритѣ за проданъ удостовѣряющи, че се записани въ контролерските книги;

39) реквизиционнитѣ расписки или квитанции;

40) свидѣтелствата, които се издаватъ отъ лѣкарите и другите учреждения на ученици, за да могатъ да постѣжватъ въ нѣкое училище, както и училищните свидѣтелства;

41) извѣстията зализвани по улицитѣ за смърть;

42) подаваниетѣ въ сѫдилищата прошения и искове отъ правителството, когато е то страна по граждански и търговски дѣла;

43) прошенията, заявлениета и тѣхнитѣ приложения, подавани отъ вѣщитѣ лица, назначавани за такива по граждански и търговски дѣла;

44) заявлениета на свидѣтелите по граждански и търговски дѣла, относящи се до опредѣленото имъ възнаграждение, както и исполнителнитѣ листове, които се издаватъ за събириането на това възнаграждение;

45) всички книжа по углавни дъла, подавани отъ странитѣ или отъ другите участвующи по тѣхъ лица, тѣй сѫщо и издаванитѣ на странитѣ по такива дъла прѣписи.

46) всички прошения и заявления, които се подаватъ въ сѫдилищата, да се искатъ удостовѣрения и прѣписи отъ рѣшилията за да може да се вземе назадъ вложений залогъ за право кассиране граждански дъла;

47) арестанскитѣ прошения и заявления;

48) завѣрванията отъ нотариуситѣ и мировитѣ сѫдии подписитѣ на неграмотнитѣ лица за получване извѣстни сумми отъ ковчежничествата или други учреждения;

49) удостовѣренията върху гарантнитѣ на чиновниците извѣрвани отъ общинскитѣ управлени, нотариуситѣ или мировитѣ сѫдии.“

Този членъ комиссията е приела безъ измѣнение.

Д. Кознички: Г-да прѣставители! Азъ искахъ думата, за да помоля както г-нъ докладчикъ така и г-нъ М-стра на Финанситѣ, да се съгласатъ съ мене да се направи една нова алинея подиръ 49, които да носи нумерацията 50 алинея, въ която да се каже така: „всички заявления по описание емляка“, да се не обгербоватъ съ никаква гербова марка, за което, вѣрвамъ, ще се съгласите всички, както и за декларациитѣ. Ако не се съгласи г-нъ М-рътъ, азъ си задържамъ правото да говоря по този въпросъ.

Докл. Ив. Цвѣтковъ: Исканието на г-на Кознички е прѣвидено въ закона за емляка.

Д. Смочевски: Г-да прѣставители! На мнозина отъ въсъ може да е извѣстно, че когато нѣкои сираци иматъ въ сиротската кassa сумми, практиката е била до сега такава, че когато искатъ да истегнатъ отъ тѣзи сумми частъ или цѣлий капиталъ, било тѣ сами, или чрезъ нѣкои отъ тѣхнитѣ опекуни, даватъ на сиротските кassi заявления, съ едно удостовѣрение отъ роднински съвѣтъ, но тѣзи заявления е трѣбвало да бѫдятъ обгербовани. Понеже самата дума сираци показва, че тѣ сѫ бѣдни и поизже е думата въ чл. 24 да се прѣвидятъ всичкитѣ книжа, които се освобождаватъ отъ гербовъ сборъ, азъ прѣлагамъ да се помѣститъ въ той членъ една алинея, която да бѫде 24 и въ която да се казва така: „освобождаватъ се отъ гербовъ сборъ заявленията, подавани въ сиротската кassa отъ сирацитѣ и тѣхнитѣ опекуни, за истѣгловане частъ или цѣлата сума отъ тѣхнитѣ капитали вложени въ сиротските кassi“. Вѣрвамъ, че както г-нъ М-стръ на Финанситѣ, така и г-да прѣставителитѣ ще се съгласятъ съ мене и ще приематъ да се освобождаватъ за въ бѫдѫще сирацитѣ да плащатъ гербовъ сборъ за заявлениета, които ще подаватъ за истѣгловане частъ или цѣлитѣ си вложени въ сиротските кassi пари.

Радушъ Симеоновъ: Г-да прѣставители! Когато се разисква 8 алинея отъ чл. 14, тамъ се каза отъ г-нъ Младенъ Ивановъ, както и отъ г-на М-рътъ, да тури за освобождението отъ гербовий сборъ на ония обявления, които се издаватъ отъ нѣкои благотворителни дружества. Азъ мисля, че тамъ не му бѣше мѣстото да се каже, а тукъ. Както знаете имаме читалища, женски дружества, ученически и учителски, които иматъ за цѣль да служатъ за умственното

и нравственото развитие на гражданинѣ. Заради това споредъ 8 алинея на чл. 14 ще трѣбва да се облѣпватъ и тия обявления, та това, азъ мисля, че въ 41 алинея на чл. 24 гдѣто е казано: „извѣстията залепявани по улиците за смъртъ“, да се каже: „и обявленията, издавани отъ разни дружества, които сѫ съставени съ цѣль за умственното и нравственото развитие на населението“. Вѣрвамъ, че както г-нъ М-рътъ, така и г-да прѣставителитѣ ще се съгласятъ на това.

Хр. Ивановъ: Г-да прѣставители! Въ закона за гербовий сборъ, тѣй да се каже, не можихъ да срѣщу обяснения, които даватъ разни отчетници отъ смѣтната палата, съ какъвъ гербовъ сборъ трѣбва да бѫдятъ облѣпени. Понеже въ закона не е прѣвидено такова нѣщо, азъ смѣтамъ, че ще бѫде много добре, ако прибавимъ една алинея къмъ тѣзи статии и да кажемъ, че „обясненията, давани отъ разни отчетници, поискани отъ Върховната Смѣтна Палата“. Вѣрвамъ, че на всѣкиму отъ васъ, който е билъ юметъ или помощникъ или който е искънявамъ каква и да е отчетнишка длѣжностъ се е случило да дава такива обяснения, които е билъ заставенъ да облѣпва съ гербови марки. Например слѣдъ година или двѣ, Смѣтната Палата когато е дохождало врѣме да му разглежда смѣтките, за онези пари, които е намирала малко тѣмни, е искала винаги обяснения и, разбира се, хората сѫ написвали обясненията си и при подаванието имъ, защото не сѫ знали да ли трѣбва да се облѣпятъ съ гербови марки или не, едни сѫ облѣпвали обясненията си съ гербова марка отъ единъ левъ, а други — отъ 50 ст. И така е сѫществувала една неразбория, която, за да се отмакне, азъ моля г-на М-ра на Финанситѣ, за по-голѣмо обяснение да направи една допълнителна алинея къмъ тѣзи статии и да се каже, че всичкитѣ обяснения, които ще бѫдятъ давани по исканието на Смѣтната Палата, се освобождаватъ отъ гербовий сборъ.

З. Градинаровъ: Г-да прѣставители! Азъ ще ви помоля едно нѣщо, за което вѣрвамъ, че всички ще се съгласятъ и то за постепеното разглеждане и гласуване на настоящий членъ. Тѣй като този членъ се състои отъ 49 пункта и всѣки единъ отъ васъ, който е забѣлѣжилъ нещълната или неясностъ въ нѣкой пунктъ ще иска да прибавя нѣщо, то, ако се разисква тѣй изобщо, нѣма да дойдемъ до никакъвъ резултатъ. За това ще ви помоля да се съгласите да се гласува алинея по алинея и всѣки прѣставителъ, който има да прави нѣкаква забѣлѣжка или измѣнение, да ги прави, когато имъ дойде редътъ. Прѣставете си, че азъ искамъ да направя бѣлѣжка върху нѣкоя алинея, а другъ върху друга и г-нъ прѣдсѣдателътъ не ще бѫде въ състояние да държи бѣлѣжки върху всичкитѣ прѣложения.

(Прѣдсѣдателското място замѣти подпрѣдсѣдателътъ г-нъ Д. Петковъ).

Прѣдсѣдъ: Съгласно ли е Нар. Събрание да стане гласуванието на чл. 24 алинея по алинея, както прѣлага г-нъ Градинаровъ? (Гласове: Съгласно). Който не приема да стане гласуванието на чл. 24 алинея по алинея, да си вдигне рѣжата. (Никой не вдига). Приема се.

Докл.: (Чете):

„Чл. 24. Освобождаватъ се отъ прости гербовъ сборъ следующитѣ книжа:

1) Прощенията и заявленията които се подаватъ на името на Негово Царско Височество Князът и Нар. Събрание.“

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема ал. 1-а, както се прочете, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Докл.: (Чете):

„2) Книжата, които излизатъ отъ духовнитѣ правителствени и общественни учреждения въ тѣхъ собственъ интересъ и иматъ официаленъ характеръ.“

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема ал. 2-а, както се прочете, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Докл.: (Чете):

„3) Разнитѣ книжа, които се даватъ до всичкитѣ правителствени и общественни учреждения, когато иматъ за целъ подобренieto икономически животъ, както на мѣстнитѣ жители пострадавши въ време на война, пожаръ, наводнение и други народни бѣдствия, доказани отъ надлѣжнитѣ власти, така и на бѣжанцитѣ и прѣблѣденцитѣ.“

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема ал. 3-а, както се прочете, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Докл.: (Чете):

„4) Книжата, които се отнасятъ до даване пенсии или едноврѣмennи помощи и възнаграждения.“

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема ал. 4-а, както се прочете, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Докл.: (Чете):

„5) Книжата относително неправилното вземане нѣкого въ войската.“

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема ал. 5-а тѣй, както се прочете отъ г-на докладчика, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Докл.: (Чете):

„6) Заявленията и промененията, които иматъ характеръ на жалба, по дѣлата на изборитѣ било на Нар. Събрание или други учреждения.“

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема ал. 6-а тѣй, както се прочете отъ г-на докладчика, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Докл.: (Чете):

„7) Прощенията, заявленията и распискитѣ, съ които се иска повръщането на каквито и да било сумми постъпили неправилно въ дѣржавнитѣ или общественни касси, а тѣй сѫщо и освобождението отъ плащане наложениетѣ вънъ отъ законитѣ данъци или сборове.“

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема ал. 7-а тѣй, както се прочете отъ г-на докладчика, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Докл.: (Чете):

„8) Книжата, които иматъ за целъ подобренieto на сѫществуващи въ страната закони, илинакъ иматъ за предъметъ известенъ правителственъ или общественъ интересъ.“

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема ал. 8-а тѣй, както се прочете отъ г-на докладчика, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Докл.: (Чете):

„9) Книжата на общинитѣ и училищнитѣ настоятелства, съ които иска се помошь за училищата си, а тѣй сѫщо и пълномощнитѣ имъ писма, съ които довѣряватъ на нѣкое лице, да събере отпуснатата за училищата помощь.“

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема ал. 9-а тѣй, както се прочете отъ г-на докладчика, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Докл.: (Чете):

„10) Прощенията на ученицитетѣ, съ които иска се: а) да имъ се отпусне стипендия или врѣменна помощь; б) да се приематъ да слѣдватъ въ нѣкое учебно завѣдение; в) да се освободятъ отъ плащанието училищната такса по бѣдностъ, г) да имъ се издаватъ удостовѣрения за слѣдването имъ до известно време въ училището, което по болѣсть или други причини сѫ биле напуснали; д) да имъ се отпуснатъ такси за исплатление право слушане въ учебнитѣ завѣдения, пъти за екскурзии, инструменти и пр. относящи се до въспитанието; е) пълномощнитѣ писма, съ които довѣряватъ на банката, учрѣжденията или частни лица да събергатъ тѣхнитѣ стипендии и каквито и да било отпустнати тѣмъ сумми отъ дѣржавата; ж) распискитѣ давани срѣщу получаванитѣ сумми, з) прещенията, съ които даватъ обяснения за нѣкоги свои постѣпации, за които имъ е наложено известно наказание.“

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема ал. 10-а тѣй, както се прочете отъ г-на докладчика, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Докл.: (Чете):

„11) Удостовѣренията, които се издаватъ отъ министерствата и се прилагатъ къмъ платежнитѣ заповѣди, съ които се отпускатъ известни сумми на автори и разни книгоиздатели, за откупуване книги за раздаване по общински и дѣржавни училищни библиотеки.“

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема ал. 11-а тѣй, както се прочете отъ г-на докладчика, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Докл.: (Чете):

„12) Удостовѣренията за самоличностъ на ученицитетѣ и други дѣлъностни лица прѣдъ всички правителствени и общественни учреждения за получаване пари или пъти билети, когато не сѫ познати на тѣзи учреждения.“

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема ал. 12-а тѣй, както се прочете отъ г-на докладчика, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Докл.: (Чете):

„13) Прощенията и заявленията на авторитетѣ или издателитѣ на разни книги, когато прѣставляватъ нѣкоя

книга за рецензирание и искатъ да имъ се помогне въ издаванието, съ купуванье нѣколко тѣла или да се прѣпоръжча на учителитѣ и инспекторитѣ.“

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема ал. 13 тѣй, както се прочете отъ г-на докладчика, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Докл.: (Чете):

„14) Всички заявления и писма относящи се до книжнината, изкуствата, занаятитѣ и прочее, които иматъ общественъ интерес.“

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема ал. 14 тѣй, както се прочете отъ г-на докладчика, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Докл.: (Чете):

„15) Всекаквъ видъ прошения и прочее, относящи се по разни раскопвания, откриване на стариини и дрѣвности.“

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема ал. 15 тѣй, както се прочете отъ г-на докладчика, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Докл.: (Чете):

„16) Прошенията и други книжа, съ които служащите лица при държавнитѣ и общественитетѣ учреждения искатъ да имъ се доисплащатъ заплатитѣ или други припадающи се тѣмъ сумми по службата.“

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема ал. 16 тѣй, както се прочете отъ г-на докладчика, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Докл.: (Чете):

„17) Обявленията, съ които се внасятъ въ правителственитѣ и общински каси разни сумми за държавни или каквито и да било други даждия, а тѣй сѫщо и издавае-митѣ срѣщу тѣхъ расписки и квитанции.“

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема ал. 17 тѣй, както се прочете отъ г-на докладчика, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Докл.: (Чете):

„18) Удостовѣренията на постояннитѣ комисии и други учреждения за километрическото разстояние отъ едно място до друго, издаваеши на длѣжностни лица.“

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема ал. 18 тѣй, както се прочете отъ г-на докладчика, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Докл.: (Чете):

„19) Управителнитѣ документи, които напишатъ агенства въ странство прѣставляватъ за приложение къмъ платежнитѣ заповѣди за отиустнатитѣ имъ канцеларски сумми.“

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема ал. 19 тѣй, както се прочете отъ г-на докладчика, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Докл.: (Чете):

„20) Удостовѣренията на правителствени и общественни подписи и печати, приложени върху документи веднажъ обгърбовани.“

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема ал. 20 тѣй, както се прочете отъ г-на докладчика, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Докл.: (Чете):

„21) Багажнитѣ расписки (gherek recepice).“

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема ал. 21 тѣй, както се прочете отъ г-на докладчика, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Докл.: (Чете):

„22) Отлитографиранитѣ планове, оцѣнения и поемни условия, които се продаватъ на частни лица, прѣди утвържденето на тѣрътъ по разни постройки.“

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема ал. 22 тѣй, както се прочете отъ г-на докладчика, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Докл.: (Чете):

„23) Заявленията, подавани въ ковчежничествата или банката отъ частни лица, за размѣнение банкноти въ злато.“

Д. Смочевски: Г-да прѣдставители! Азъ нѣма да говоря по алинея 23 на чл. 24, нито иквъ щѣхъ да говоря по новата алинея, която прѣложихъ да се тури подиръ 23 ал., но понеже Нар. Събрание взима рѣшене, този членъ да се гласува пункѣтъ по пункѣтъ, за това зехъ думата да направа една нова алинея подиръ 23-та, която да бѫде 24, тѣй като азъ мисля, че сега и е мястото.

На вѣсъ е известно г-да прѣдставители, ако не на всички, то поне на мнозина, че до сегашната практика е била . . .

Прѣдсѣд.: Върху какво говорите, г-нъ Смочевски?

Д. Смочевски: Азъ не говоря по ал. 23, а искамъ нова алинея да прѣложа, която да бѫде 24.

Прѣдсѣд.: Алинея 23 не е вотирана още. Чѣкайте да се вотира, че тогава прѣдлагайте.

Хр. Ивановъ: Г-да прѣдставители! Считамъ тая алинея нѣкакъ нелѣса, за това нѣма да бѫде злѣ, ако я обяснимъ още днесъ, така ищото да не се срѣща прѣпятствие при прилаганието на тоя законъ. Тая алинея казва: (Чете):

„23. Заявленията, подавани въ ковчежничествата или банката отъ частни лица, за размѣнение банкноти въ злато“. Азъ вѣрвамъ, че такива заявления не сѫществуватъ у насъ, още повече, че това противоречи на устава на банката, който казва, че всички банкноти издадени отъ банката, щомъ се прѣставятъ на иѣкое ковчежичество, или на банката, тѣ сѫ длѣжни да дадатъ злато. За това не е излишно да се обясни какви сѫ тия заявления и гдѣ се подаватъ, по-крайнѣ-мерѣ практиката е показвала, че не се даватъ такива заявления. Азъ мисля, че ако това е така, и ако се намѣри за излишна тая алинея, то да се махне.

З. Градинаровъ: Г-да прѣдставители! Прѣложението на г-нъ Ивановъ, за да се исхвърли тая алинея, не е правилио. Не е правилно именно за туй, защото за упазване известни формалности за контролъ въ ковчежничествата, сѫщо и въ банката, когато едното или другото учреждение размѣняватъ злато или срѣбро, държи се редъ, като се подаватъ напечатани заявления. За тия заявления говори

самия законъ, чрезъ ал. 23. Така щото тая алинея да се исхвърли, азъ намирамъ за неумѣстно, защото можемъ да направимъ голѣмъ ущърбъ на закона. Азъ намирамъ, че тая алинея е нещълна въ друго отношение. Извѣстно ви е, че сега има распореждане отъ нашето правителство, че златото, което сега нѣма никакво ажио, ако се прѣдстави единъ човѣкъ съ срѣбро въ ковчежничеството и поискъ да му се размѣни съ злато, да не му отказва; сѫщо и обратно. На тогава, който отива да размѣнява монети, ковчежникътъ ще му прѣдстави да подпише едно печатано заявление и нищо друго — ще му даде паритетъ. Това е само за една формалностъ. За това вѣрвамъ, че г-нъ М-ръ на Финанситъ ще се съгласи да се измѣни алинеята така, като се каже: „за промѣняване злато съ банкноти, или срѣбро въ злато, или обратно“.

М-ръ Хр. Бѣлчевъ: Азъ ще подтвърдя думите на г-на Градинарова, че съгласно правилника за ковчежничествата, правилникъ, който е прѣдизвиканъ отъ самата нужда, за порядъкъ и контролъ, винаги всичкитъ операции по ковчежничествата се вършатъ ако е по приходъ съ обявления, а ако е по расходъ съ платежни заповѣди. Така щото размѣнянието на банкноти съ злато и обратно е прѣвидено въ самитъ банкноти, порядъкътъ на заявлението не е мащнатъ. За това умѣстно е турена тая алинея. Освѣнъ това може и да се измѣни правилника, и закона за гербовия сборъ, нѣма да ги прѣдвиди и да ги наложи. Тъй щото по-добре е да остане тая алинея и ако ги има заявлението ще паднатъ подъ тая категория, а ако ги нѣма, нѣма да паднатъ подъ тая алинея.

Така щото не съмъ противъ на доинлението, което прѣдлага г-нъ Градинаровъ за обмѣнянието на злато съ срѣбро, или срѣбро съ злато; за това мисля, че е хубаво да се приеме прибавката на г-на Градинарова. (Гласове: Да се гласува).

Хр. Ивановъ: Г-да прѣдставители! Азъ пакъ поддържамъ първото, което казахъ и ще добавя още и слѣдующите обяснения. Ако отидете вий съ една банкнота отъ 20 л., въ единъ клонъ отъ банката и кажете: дайте ми 20 лева злато, не ще стъмнѣние, казначея, или управителя ще ви каже, съгласно закона за гербовия сборъ, еди-коя си статия, дайте заявление и тогава ще ви дадемъ. Така изложи г-нъ Градинаровъ работата и така трѣбвало да биде, споредъ него, за да имало контролъ за всички учреждения, когато и по напрѣдъ, е имало контролъ прѣди издаванието на тоя законъ. Освѣнъ това азъ мисля, че е излишно да се обрѣменяватъ, било казначействата, било банките, съ подобни едни заявления, защото контролътъ въ такъвъ случай се явява за съвръшено неумѣстенъ. Първо на папашитъ банкноти е записано, че тѣ иматъ стойностъ отъ злато, слѣдователно въ единъ банковъ клонъ, или въ ковчежничество, ще намѣрите 100 наполеона въ злато, или ще намѣрите 100 наполеона въ банкови книжки, трѣбва да се счита, че въ ковчежничеството, или банковия клонъ, има златни монети толкова и толкова. Заради това азъ намирамъ тия заявления за неоснователни. По-нататъкъ считамъ тоя въ-

просъ пакъ за съвръшено неоснователенъ по слѣдующите причини. На казначеятъ нѣма нужда да се даватъ заявления за размѣняване на монети, защото тѣ не вършатъ никакъвъ сарафлажъ у насъ. Казначействата могатъ само въ такъвъ случай да продадатъ частъ отъ златото, или срѣброто, което се намира у тѣхъ, когато М-рството на Финанситъ имъ прѣдчише, за да могатъ да снабдятъ съ другъ родъ монета държавата и тогава размѣнянието ковчежничествата можатъ да направятъ съ известна формалностъ. Тъй щото азъ считамъ оставанието на тая алинея въ прѣдложения закопроектъ за съвръшено неумѣстно. Повече обрѣменение, отколкото улеснение, и съ нея никакъвъ контролъ нѣма да става, било върху казначействата, било върху самитъ банкови клонове. Заради това азъ моля повторно г-на М-ра, ако той намѣри, че мойте обяснения сѫ умѣстни, да се съгласи, щото тая алинея да биде исклучена отъ тия закопроектъ и слѣдующата подиръ нея да замѣни нейната цифра.

М-ръ Хр. Бѣлчевъ: Г-да прѣдставители! Азъ мисля, че достатъчно обяснихъ, че съ тая алинея не се създава новъ редъ. Алинеята не е задължителна. Тя прѣдвижда, че ако се изисква отъ правилника било за банката, било за казначействата, да се подаватъ, обявления, заявления, то тия обявления и заявления нѣма да се обрѣбоватъ.

Колкото за другия въпросъ, който подига г-нъ Ивановъ, именно да ли трѣбва да има заявления или не, той е малко по-сложенъ, отколкото работата на първъ погледъ се явява. Нуждно е въ ковчежничеството и въ банката да има обявления, защото тѣ иматъ номеръ и дата и служатъ като средство за контролъ. Идете въ Английските банки и ако искате да ви размѣнятъ банкнота, не само ще ви искатъ заявление, но ще накаратъ да си защищете името и адреса и т. н. когато за книжа, по които може да има нередовност и фалшивиции, по други мѣста сѫ ввели обявленията и даже записване на името и адреса саморѣчно, мисля, че ний нѣма защо да испущаме тая формалностъ. Но пакъ ще се повърна на въпроса, че алинея 23 не съставлява никакво задължение за правителството да държи или не държи обявленията. Тоя въпросъ е излишенъ. Ако искаме да влеземе въ неговото разбирателство, ще имамъ да кажа повече думи; но тукъ е въпросътъ за алинеята и азъ вѣрвамъ, че самъ г-нъ Ивановъ ще се съгласи да остане. Тая алинея не е задължителна, нито за банката, нито за правителството и само ако нуждата укаже, че трѣбва да има тия обявления, ще се знае, че тѣ не трѣбва да носятъ гербовъ сборъ. (Гласове: Да се гласува).

Прѣдсѣдъ: Желае ли Нар. Събрание още да се говори по ал. 23? (Гласове: Не желас). Който не желае да се говори, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Прѣкращаватъ се дебатите.

Ще се гласува. Който не приема ал. 23 съ поправката на г-на Градинарова, на която се съгласи и г-нъ М-ръ на Финанситъ, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Давамъ 5 минути отпускъ.

(Слѣдъ отпускъ).

(Прѣдсѣдателското място заема прѣдсѣдателя г-нъ П. Славковъ).

Прѣдсѣд.: (Звѣни) Засѣданietо се продължава.

Докл. Ив. Цвѣтковъ (Чете):

„24). Извѣстията на Телеграфо-Пощенскитѣ станции.“

Д. Смочевски: Искамъ думата. Щѣ прѣдложа нова алинея подиръ ал. 23 на чл. 24 отъ настоящия законъ.

Прѣдсѣд.: По кой пунктъ ще говорите?

Д. Смочевски: Азъ права новъ пунктъ подиръ 23 пунктъ и мисля записать мя е г-нъ прѣдсѣдателъ, да говоря, защото по прѣди вземахъ да говоря подиръ гласуванието на ал. 23.

Прѣдсѣд.: Г-нъ Смочевски има думата.

Д. Смочевски: Г-да прѣдставители! Когато изцѣло се четеше чл. 24, азъ обяснихъ причинитѣ, които сѫ ме накарали да направя една нова алинея, подиръ 23 ал. на чл. 24. Но понеже подиръ исчитанието на чл. 24 взема се такова рѣшеніе, да се гласува повторно чл. 24 пунктъ по пунктъ, то азъ си оттѣглихъ думата и казахъ на г-на прѣдсѣдателя, че си задържамъ правото, да говоря, когато ми дойде реда. За това сега считамъ, че не е нужно да навѣждамъ причинитѣ и да ви освѣтливамъ върху тия, отъ тѣхъ които сѫ ме накарали, да прѣдлагамъ тази нова алинея, която ще прочета. Азъ прѣдлагамъ подиръ 23 ал. да се тури една нова алинея, която да бѫде 24, съ слѣдующата редакция: „Освобождаватъ се отъ гербовъ сборъ заявлението, подавани до сиротскитѣ касси отъ сираци и тѣхнитѣ опекуни за истѣгловане частъ отъ тѣхнитѣ сумми, които се намиратъ въ сиротскитѣ кassi, за прѣпитание, или цѣлата сума.“

Азъ вѣрвамъ, че моето прѣдложение е справедливо, така щото моля, както г-на М-ра на Финанситетъ, така и поч. Нар. Събрание да се съгласятъ съ мене, да се приеме този пунктъ на чл. 24, който ще носи нумерация 24.

Докл. Ив. Цвѣтковъ: Г-да прѣдставители! Както чухте, г-нъ Смочевски прѣдлага, щото всичкитѣ заявления, които постъпватъ въ сиротскитѣ кassi, за истѣгловане частъ отъ пари или цѣлата сума, която сирацитѣ притѣжаватъ, да се освобождаватъ отъ гербовъ сборъ. Азъ мисля, че малко странно е неговото искане, именно за това, защото се касае до истѣгловане сумми. Ако бѣше заявление за нѣкой неправилни дѣйствия, бихъ се съгласилъ, но щомъ е заявление за истѣгловане на сумми, азъ ми се чини, че този, който взема каква и да било сума, той нѣма да жали слѣдуемий гербовъ сборъ, който ще залѣни на заявлението, именно 50 ст. Тѣй щото като намирамъ неговото искане за неоснователно, моля поч. Нар. Събрание да го остава безъ посъдѣствие.

К. Диновъ: Азъ ще отговоря на г-на Смочевски, че неговото прѣдложение си нѣма мястото именно за това, защото до колкото азъ зная, нито нѣкой законъ, нито нѣкой правилникъ заставлява сирацитѣ да подаватъ заявление въ сиротскитѣ кassi, да си искатъ капиталитѣ, или частъ отъ тѣхъ. Тѣзи фомалности се испълняватъ така:

отива настойника или сирачето, ако е пълнолѣтно, чрѣзъ акта, който е съставенъ за неговото пълнолѣтство, прѣдставя се въ сиротската кassa и кассиера се увѣдомлява отъ неговия актъ, а ако настойника иска капиталъ, то сѫщия настойникъ носи подобенъ актъ, съставенъ отъ роднински съвѣтъ. Подобни заявления не се праватъ, и ако нѣкаждъ се практикува такова нѣщо, то се е практикувало произволно. Тѣй щото азъ моля, тази нова алинея прѣдлагана отъ г-на Смочевски да се не приема, защото подобно нѣщо никой не е практикувалъ.

З. Градинаровъ: Г-да прѣдставители! Вий чухте по напрѣдъ, прѣди да се гласува чл. 23 отъ настоящий законъ, че г-нъ Смочевски направи прѣдложение, което донѣлни сега, да се приеме една нова алинея 24, слѣдъ 23 ал. която да узакони, щото заявления, които се подаватъ отъ малолѣтни сираци, или пъкъ отъ тѣхнитѣ настойници, на сиротскитѣ кassi, за истѣгловане на сумми, или части отъ тѣхъ, да се освобождаватъ отъ гербовъ сборъ. Защо? Защото сѫ малолѣтни дѣца, защото били сираци. Туй е еднички мотивъ на г-на Смочевски, който иска да освободи тия сираци отъ 50 стотинки гербовъ сборъ. Казвамъ 50 ст. гербова марка за туй, защото въ чл. 10, който приехме въ настоящий законъ се казва, че всички заявления, прошения и пр., които се подаватъ на административни, финансови, правителствени и общински учреждения се облѣпватъ съ гербова марка отъ 50 ст. Така щото ако се изискватъ нѣкой заявления било отъ малолѣтни дѣца, било отъ тѣхнитѣ настойници, тѣзи заявления трѣбва да се облѣпятъ съ гербова марка отъ 50 ст.; прочее, азъ не допускамъ нѣкой учреждения да приематъ едно заявление на едно малолѣтно дѣто; но прѣдставете си, че това заявление, което трѣбва да бѫде облѣпено съ гербова марка отъ 50 ст., съ което ще да обрѣменятъ малолѣтнитѣ, да положимъ, че цѣлата сума на тия малолѣтни дѣца е 100 лева и тѣ трѣбва да залѣватъ на заявлението си 50 ст. Азъ не вѣрвамъ г-нъ Смочевски самъ да не се е убѣдилъ въ несправедливостта на едно такова постановление, да се не облѣпватъ съ 50 ст. гербова марка та-кива заявления. Г-нъ Коста Диновъ обясни на Нар. Събрание, че той въ битността си секретарь на Търновската земедѣлъческа кassa, въ която се съхраняватъ и сумми на сираци, до сега никакъвъ законъ нѣмаше, който да застави, надлѣжнитѣ хора за истегляние на подобни сумми да подаватъ заявления. Но даже да допуснемъ това нѣщо, не уже ли това ще бѫде обрѣменение на сирацитѣ, да плащатъ 50 ст.; туй ли е тѣхната пропастъ? Ако бѣше вѣпроса за нѣкой бѣдни хора съвѣршенно несъстоятелни, да искатъ, да даджѣтъ заявление да имъ се даде: удостовѣрение, квитанция и пр. да се иска отъ тѣхъ гербова марка, тогава разбирамъ. Но всички тѣзи случаи, като за бѣдни, ученици и пр. освѣнъ закона за гербовия сборъ, но имаме и др. законъ, именно Временнитѣ Сѫдебни Правила, или ако днесъ се замѣниватъ съ Гражданското Сѫдопроизводство и тамъ има статия, че всички лица, на които е признато право за бѣдность се освобождаватъ отъ плащане на законни мита, а така сѫщо и отъ гербови марки. Защо е сега туй оплак-

вание на тия малолѣтни, които ще плащатъ 50 ст.? Даже думитъ, които говоримъ тукъ, да съмътнемъ, ако закона има сила за 2, 3 или 5 години да рѣчемъ, че ще бѫде суммата 500 лева, но нашето говорение сега струва сега повече отъ 500 лева. Така щото отъ всѣка страна, като се разгледа предложението на г-на Смочевски, мисля, че е неоснователно. Нѣ какво ще ми каже г-нъ Смочевски за тѣзи сираци, които иматъ 5 или 10, или 20 хиляди лева, че тѣ трѣбва да се освобождаватъ отъ 50 ст.? И това ли е справедливостъ? Не знамъ, но покрайнѣй-мѣрѣ г-нъ Смочевски мене не може да ме убѣди въ своите доводи. Най-послѣ Нар. Събрание е господарь, има свободна воля, да вотира да, или не. Но споредъ моето крайно убѣждение, предложението на г-на Смочевски е неоснователно и азъ моля Нар. Събрание, да го не приема. (Гласове: Искрепанѣ е въпроса).

Д. Смочевски: Г-да представители! Възраженията на г-на докладчика и Градинарова чухъ, а нашия събрать Коста Динова не чухъ какво говори, дали е противъ моето предложение или не, но азъ казахъ и по-напрѣдъ г-да представители, по рако, когато се говореше по той членъ, че думата „сираци“ само по себеси означава бѣдни и както каза г-н Градинаровъ, истина, може да има нѣкѫдѣ сираци, които да иматъ голѣми капитали въ сиротските касси, и азъ могж да се присъединя къмъ неговото мнѣніе, да плащатъ гербовъ сборъ, или тѣй да кажа, да облѣпватъ заявлениета си, съ 50 ст. гербова марка, когато искатъ часть отъ капитала си, или цѣлата му сумма, отъ сиротските касси. Но има сираци, които сѫ внесли въ сиротските касси по малко отъ 100, даже и отъ 50 лева. Така щото по разни причини, по нѣманието на срѣдства за прѣхрана, може тия сираци или тѣхните опекуни, да се принудятъ да даджатъ заявление и да искатъ часть отъ тѣхнii капиталъ, било за прѣхрана, било за други нѣкои необходими нѣща. Такива сираци, които сѫ внесли 100 лева въ сиротската кassa, да даватъ заявления и да ги облѣпватъ съ гербовъ сборъ, а пакъ когато ние по напрѣдъ приехме, че търговците, които правятъ търговия съ хиляди, да не даватъ нищо, азъ справедливо това не го считамъ. Може, както каза г-нъ Градинаровъ, признавамъ това, че има сираци останали безъ баща и майка, но внесли съ хиляди капиталъ въ сиротските касси, то такива да облѣпватъ съ гербовъ сборъ заявлениета си, когато искатъ часть отъ капиталитъ си, на това съмъ съгласенъ. Но между казаното отъ него и мѣжду казаното отъ мене, за по бѣдните сираци, може почитаемото Народното Събрание, да опредѣли, че който е внесъл толкова и толкова капиталъ, да плаща, а които сѫ внесли съвсѣмъ малъкъ капиталъ, когато изискватъ часть отъ тия сумми за прѣхрана, заявлението имъ да не се облѣпватъ съ гербовъ сборъ, защото споредъ мене, исканието отъ такива сираци гербовъ сборъ не е съвѣстно. За това моля г-на М-ра да се съгласи съ моето предложение. Понеже сѫ изброяни въ настоящий членъ всички книжа, които не се облѣпватъ съ гербовъ сборъ, то да се предвиди и за тия заявления.

М-ръ Хр. Бѣлчевъ: Относително предложението на г-на Смочевски, азъ мисля, че трѣбва да обѣрна вниманието

на Нар. Събрание върху това, че думата сираци не е синонимъ на сиромахъ. Заради това, мисля, че неговото предложение се разрѣшава отъ части, отъ 28 ал. на сѫщия членъ, въ които алинея е казано: прошения, заявлениета, свидѣтелства и други книжа, които се подаватъ отъ бѣдни, ако представятъ свидѣтелства за бѣдностъ. Слѣдователно, мисля, че това е достатъчно, за да бѫдятъ гарантирани сиромаситѣ отъ едно облѣпване подобни книжа съ гербовъ сборъ. (Гласове: Искрепанѣ е въпроса).

Прѣдсѣдъ: Желае ли Нар. Събрание, да се говори още по той въпросъ? (Никой не иска думата). Който желае да се говори още, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Прѣкращаватъ се дебатитѣ. Моля г-на Смочевски, да формулира алинеята, която предлага.

Д. Смочевски: Алинеята, която ще бѫде подиръ 23, т. е. която ще се чете като 24 е следующата: „заявлениета подавани въ сиротските касси отъ сираци и тѣхните опекуни за истѣгловане сиротски сумми“. Да казвамъ, че се не облѣпватъ съ гербова марка, нѣма нужда, защото това е казано въ заглавието на чл. 24.

Прѣдсѣдъ: Ще се гласува алинеята, прочетена отъ г-на Смочевски. Който я приеме, да си вдигне ржката. (Малцина вдигнатъ). Не се приема.

Докл.: (Чете):

„24) Извѣстията на телеграфо-пощенските станции, съ които предизвѣстватъ притѣжателите за пристигането пощенски колети или посилки за да си ги получатъ.“

Прѣдсѣдъ: Ще се гласува. Който не приема ал. 24 тѣй, както се прочете отъ г-на докладчика, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Докл.: (Чете):

„25) Пощенските декларации за вжтрѣши цѣнни посилки, колети и вѣзели“.

Прѣдсѣдъ: Ще се гласува. Който не приема ал. 25 тѣй, както се прочете отъ г-на докладчика, да си вдигне ржката (Никой не вдига). Приема се.

Докл.: (Чете):

„26) Оплакванията, записани въ жалобнитѣ книги на телеграфо-пощенските станции.“

Прѣдсѣдъ: Ще се гласува. Който не приема ал. 26 тѣй, както се прочете отъ г-на докладчика, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Докл.: (Чете):

„27. Визирането на заграницните паспорти.“

Д. Смочевски: Г-да представители! Алинея трета на чл. 24-ї казва: (Чете): „Разнитѣ книжа, които се подаватъ до всички прѣдставители и обществени учреждения, когато иматъ за цѣль подобрѣнието икономически животъ, както на мѣстните жители пострадавши въ време на война, пожаръ, наводнение и други народни бѣдствия, доказани отъ надлѣжните власти, така и на бѣженците и прѣсъленците“. Щомъ има „и други народни бѣдствия доказани отъ надлѣжните власти“ разбирамъ азъ и предвиждамъ какви народни бѣдствия. За това считамъ че алинея 28. е излишна, като ила горната 3-ти алинея

Прѣдсѣд.: Г-нъ Смочевски, говори се по алинея 27-ма, а вий говорите по алинея 28-ма, че е излишна. Ще се вътира. Който не приема алинея 27-ма, както се прочете отъ г-на докладчика, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Докл.: (Чете):

„28) Прошенията, заявленията, свидѣтелствата и други книжа, които се подават отъ бѣдни, ако прѣставятъ свидѣтельство за бѣдностъ отъ общинското управление; гдѣто живѣять.“

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема ал. 28 тѣй, както се прочете отъ г-на докладчика, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Докл.: (Чете):

„29) Фрахтоветѣ и расписките по прѣвзвзване на войници, войскови и правителствени вещи.“

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема ал. 29 тѣй, както се прочете отъ г-на докладчика, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Докл.: (Чете):

„30) Консулските декларации, извѣстия и други книжа за пристигнали отъ странство за тѣхъ прѣдмѣти.“

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема ал. 30 тѣй, както се прочете отъ г-на докладчика, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Докл.: (Чете):

„31) Пълномощията и расписките за сумми по-малки отъ 10 лева.“

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема ал. 31 тѣй, както се прочете отъ г-на докладчика, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Докл.: (Чете):

„32) Всички прѣписи отъ книжа и документи, които се прилагатъ отъ правителственитѣ и общественни учреждения при платежните заповѣди, когато това се изисква отъ канцеларския редъ и за контролъ.“

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема ал. 32 тѣй, както се прочете отъ г-на докладчика, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Докл.: (Чете):

„33) Крыщелните свидѣтелства.“

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема ал. 33 тѣй, както се прочете отъ г-на докладчика, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Докл.: (Чете):

„34) Товарителните листове, които се подаватъ въ митниците отъ желѣзоплатните станции за прѣдаване донесенитѣ отъ странство стоки.“

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема ал. 34 тѣй, както се прочете отъ г-на докладчика, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Докл.: (Чете):

„35) Свидѣтелства, издавани отъ общинските кметове, съгласно § § 26, 27 и 28 отъ закона за новобранцитѣ.“

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема ал. 35 тѣй, както се прочете отъ г-на докладчика, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Докл.: (Чете):

„36) Удостовѣренията на земедѣлческите каси (обр. № № 3 и 6 отъ правилника имъ.“

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема ал. 36 тѣй, както се прочете отъ г-на докладчика, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Докл.: (Чете):

„37) Лѣкарските удостовѣрения, написани върху книгите на проститутките.“

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема ал. 37 тѣй, както се прочете отъ г-на докладчика, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Докл.: (Чете):

„38) Свидѣтелства, които общините издаватъ за сѣната, които се носятъ по пазарите за проданъ удостовѣряющи, че сѫ записани въ контролерските книги.“

Д. Смочевски: Само двѣ думи искамъ да се прибавятъ къмъ алинея 38 и да се каже: „свидѣтелства, които общините издаватъ за сѣната и т. н.“ защото само сѣно не се продава. Отъ общините се искварватъ и др. подобни нѣща. За това да се прѣдвиди и това.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува алинея 38-а. Който не приема ал. 38-а, както се прочете отъ г-на докладчика, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се. Ще се гласува добавката на г-на Смочевски. Който я не приема, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Докл.: (Чете):

„39) Реквизиционните расписки и квитанции.“

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема ал. 39 тѣй, както се прочете отъ г-на докладчика, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Докл.: (Чете):

„40) Свидѣтелствата, които се издаватъ отъ лѣкарите и другите учреждения на ученици, за да могатъ да постъпватъ въ нѣкое училище, както и училищните свидѣтелства.“

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема ал. 40 тѣй, както се прочете отъ г-на докладчика, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Докл.: (Чете):

„41) Извѣстията залязвани по улиците за смърть.“

Радушъ Симеоновъ: Азъ по-прѣди бѣхъ казалъ да се притури при алинея 41-а и това: „и обявления издавани отъ разни дружества, които се съставляватъ съ цѣль за умствени и нравствени развития на населението“. Това да се прибави къмъ ал. 41-а.

Докл.: Г-да прѣдставители! Когато се вотира чл. 14-ї алинея 8-а, повдигна се този сѫщия въпросъ и се прие, щото разните обявления или извѣстия отпечатани, литографирани или написани, които се лѣпятъ по улиците, раздаватъ се на публиката и пр. отъ частни лица или дружества, притури се една забѣлѣжка: „съ исключение на благотворителните“. Азъ

мисля, че това е достатъчно и нѣма нужда да се прибавя добавката, която г-нъ Радунъ Симеоновъ прѣдлага.

Прѣдсѣд.: Който не приема алинея 41-а тѣй, както се прочете отъ г-на докладчика да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Значи, приема се.

Докл.: (Чете):

„42) Подаванитѣ въ сѫдилищата прошения и искове отъ правителството, когато е то страна по граждански и търговски дѣла.“

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема ал. 42 тѣй, както се прочете отъ г-на докладчика, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Докл.: (Чете):

„43) Прошенията, заявлениета и тѣхните приложения, подавани отъ вѣщите лица, назначавани за такива по граждански и търговски дѣла.“

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема ал. 43 тѣй, както се прочете отъ г-на докладчика, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Докл.: (Чете):

„44) Заявлениета на свидѣтелитѣ по граждански и търговски дѣла, относящи се до опрѣдѣленото имъ вѣзнаграждение, както и испытнителните листове, които се издаватъ за събиранietо на това вѣзнаграждение.“

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема ал. 44 тѣй, както се прочете отъ г-на докладчика, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Докл.: (Чете):

„45) Всички книжа по главни дѣла, подавани отъ странитѣ, или отъ другите участвующи по тѣхъ лица, тѣй сѫчи и издаваниетѣ на странитѣ по такива дѣла прѣписи.“

М-ръ Хр. Бѣлчовъ: Въ този пунктъ г-да се вгустна една погрѣшка, която може да се поправи съ избръсване на двата послѣдни редове и да остане само първия редъ: „всички книжа по главни дѣла, подавани отъ странитѣ“. Отъ тамъ напатъкъ всичко да се избрѣше, защото ще бѫде въ противорѣчие съ сѫдебнитѣ правила, именно статия 692, която нѣма смисъл, да се измѣни отъ тоя законъ.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува ал. 45 тѣй, както я прочете г-нъ М-ръ на Финанситѣ. „Всички книжа по главни дѣла, подавани отъ странитѣ“. Който я не приема, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Докл.: (Чете):

„46) Всички прошения и заявления, които се подаватъ въ сѫдилищата, да се искатъ удостовѣрения и прѣписи отъ рѣшенията, за да може да се вземе назадъ положениятѣ залогъ, за право кассиране граждански дѣла.“

А. Башевъ: По ал. 46 ще говоря. Казано е, че всички прошения и заявления, които се подаватъ въ сѫдилищата, да се искатъ удостовѣрения и прѣписи отъ рѣшенията, за да може да се вземе назадъ положениятѣ залогъ, за право кассиране граждански дѣла. Азъ разбираамъ, че мотивитѣ, които е имало М-рството за да направи това исключение, е справедливостта, че единъ човѣкъ, като спечели едно

дѣло въ Кассационния Съдъ, и че трѣбва да се врѣе депозита му, не би трѣбвало да се заставлява да облѣпва заявлението съ гербова марка. Но справедливостта трѣбва да ни доведе до убѣждение, и не само удостовѣренията, но когато знаемъ, че въ процеситѣ общото правило е това, че спечелившата страна, каквито разноски сѫя постигнали отъ това, че противната я е прѣдизвикала къмъ процесъ, я е възмездявала.

Ако това заявление се освобождава отъ гербова марка, нѣма никакво основание и самитѣ удостовѣрения да не бѫдятъ освободени отъ гербова марка. Тукъ има казано „и прѣписи отъ рѣшенията“; но до колкото знае отъ практика, никога не се искатъ прѣписи отъ рѣшенията кассационни, а това може да се докаже, че трѣбва депозита да се врѣе; сѫдилището издава удостовѣрение и се облѣпва съ гербова марка споредъ стъпенъта на сѫдилището, което го е издало. Заради това, азъ прѣдлагамъ да стане едно измѣнение, щото и самитѣ удостовѣрения да бѫдятъ освободени. Прѣдлагамъ такава редакция: „всички прошения и заявления, които се подаватъ въ сѫдилищата, да искатъ удостовѣрения и прѣписи отъ рѣшения, за да може да се вземе назадъ вложението залогъ, за право кассиране гражданско дѣло, както и самитѣ удостовѣрения.“ Тѣзи думи, „както и самитѣ удостовѣрения“, да бѫдятъ прибавени къмъ тѣзи алинеи.

Азъ мисля, че отъ даденитѣ отъ менъ обяснения и г-нъ М-ръ ще се съгласи съ това, като съ едно прѣложение твърдѣ справедливо.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува ал. 46 тѣй, както е въ проекта. Който я не приема, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Докл.: (Чете):

„47) Арестантските прошения и заявления.“

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема ал. 47 тѣй, както се прочете отъ г-на докладчика, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Докл.: (Чете):

„48) Завѣрванията отъ нотариусите и мировите сѫдии подписватъ на неграмотните лица, за получаване извѣстни сумми отъ ковчежничествата, или други учреждения.“

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема ал. 48 тѣй, както се прочете отъ г-на докладчика, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Докл.: (Чете):

„49) Удостовѣренията, върху гарантиите на чиновниците, извѣрвани отъ общинските управлениета, нотариусите и мировите сѫдии.“

Хр. Ивановъ: Г-да прѣставители! Слѣдъ алинея 49, азъ съмъ на мнѣніе да се прибави тукъ и 50 алинея, въ която да се каже: „Разяснения, дадени отъ разни казначеи и отчетници, по искането на Върховната Сметна Палата“. Въмъ е извѣстно, че Сметната Палата иска сметки и обяснения отъ кметове и казначеи за работи, които сѫ вършили прѣдъ или три години и тѣзи обяснения сѫ били облѣпвани до сега нѣкои съ 1 левъ, а други съ 50 стотинки.

Понеже въ статиите, въ които се говори, какъ тръбва да се облъзватъ другите книжа и този родъ книги не е прието видено съ какъвът гербовъ сборъ да бѫдатъ облъзвани, азъ съмътамъ, че тукъ му е редъ да се приеме това нѣщо, — да се прибави тѣзи алинея, на която вървамъ самъ г-нъ М-ръ ще бѫде съгласенъ.

М-ръ Хр. Бѣлчовъ: Г-да прѣставители! Азъ самъ бѣхъ забѣлѣжилъ да се прибави къмъ този параграфъ алинеята съ редакцията, както прѣдлага г-нъ Ивановъ. Мислѣхъ самъ да я прѣложя, но понеже г-нъ Ивановъ я прѣложи, заявявамъ, че нѣмамъ нищо противъ нея, напротивъ моля Нар. Събрание да приеме да се допълни и съ това прибавление този членъ.

Д. Кознички: Искамъ да прѣложа друга алинея, така що ще чакамъ да се гласува прѣложената сега и посльвъ азъ ще прѣложа.

Прѣдсѣдъ: Моля г-на Иванова да формулира алинеята, която прѣдлага.

Хр. Ивановъ: „Обясненията, дадени отъ разни отчетници по исканието на Върховната Съдебна Палата“. Ето алинеята, която прѣдлагамъ.

Прѣдсѣдъ: Г-нъ Министъръ, имате ли нѣщо да добавите?

М-ръ на Финансите: Нѣмамъ нищо.

Прѣдсѣдъ: Ще се гласува алинея 50, както я прочете г-нъ Хр. Ивановъ. Който я не приема да си вдигне рѣката. (Никой не вдига). Приема се.

Д. Кознички: Г-да прѣставители! Азъ одевѣ, когато се прочете чл. 24, съ цѣлъ прѣдложихъ една нова алинея, която щѣше да стане 50, но сега, понеже се прие друга алинея, прѣложена отъ г-на Хр. Иванова за 50, затова азъ прѣдлагамъ друга 51, именно: „Всички заявления по описанъ емлякъ, както и тия до контролната комиссия, противъ оцѣнката на контролната комиссия, да се не облъзватъ съ гербова марка“. Азъ вървамъ, г-да прѣставители, че вий непрѣменно ще бѫдете убѣдени въ това, че всѣки единъ човѣкъ, когато иде да се оплаче противъ едно несправедливо оцѣнение, или когато иска да даде декларация на нѣкой имотъ, да се наложи данъкъ, не би трѣбвало да плаща нѣкакви такси и гербовъ сборъ. Вървамъ както докладчика, тѣй и г-нъ М-ръ ще се съгласи на това.

М-ръ Хр. Бѣлчовъ: Прѣложението на г-на Кознички до извѣстна степенъ се разбира отъ 7 пунктъ на този сѫдий членъ, но ако Нар. Събрание намира че ще бѫде още поясно да се специфицира това сѫщото, нѣмамъ нищо противъ ако, се добави една допълнителна 51 алинея.

З. Градинаровъ: Г-да прѣставители! Какъ чухте самия г-нъ М-ръ не е противъ на прѣложението на г-на Кознички, само каза, че до нейдѣ се подразбира исканието му отъ 7 алинея на настоящия членъ. Споредъ мене, тѣзи алинея се отнася съвършенно за друго нѣщо. Тя казва: „Прощенията, заявленията и расписките, съ които се иска повръщане на каквито и да било сумми, постѫпили неправилно въ държавното съкровище“, и слѣдователно нѣма нищо общо съ това, което иска г-нъ Кознички. Г-нъ Коз-

нички иска това, че всички декларации, които се подаватъ на комиссията, които описватъ емляка, да не се облъзватъ съ гербова марка, а така сѫщо и неправилно обложението съ данъкъ лица, по сѫдия законъ за емляка, когато подаватъ заявления противъ оцѣнките на комиссията, да не се облъзватъ заявленията имъ. Така що прѣложението на г-нъ Кознички е съвършенно умѣстно и нѣма нищо общо съ алинея 7 и за това ще моля Нар. Събрание да приеме прѣложението му.

Прѣдсѣдъ: Г-нъ Кознички, прочетете прѣложението си.

Д. Кознички: „Всички заявления по описание на емляка, както и тѣзи до контролната комиссия, противъ първоначалните емлячни комиссии“, да не се обграбватъ съ марка.

Прѣдсѣдъ: Ще се гласува редактираната отъ г-на Кознички алинея, която ще бѫде 51. Който неприема тѣзи алинея, да си вдигне рѣката. (Никой не вдига). Приема се.

А. Башевъ: Г-да прѣставители! Азъ искамъ да се добаватъ още нѣколко алинеи къмъ сѫдия този членъ. Извѣстно ви е, че Закона за гербовия сборъ, какъвъто е прѣдложението, е законъ общъ и желателно е винаги, когато се прави такъвъ законъ, той да обѣма, до колкото е възможно всички случаи на облъзвание и на освобождаване извѣстни книжа отъ гербовъ сборъ: за да не бѫде принуденъ този и онзи да тръсятъ по различните закони, какви постановления има, било за облъзвание, било за освобождаване извѣстни книжа отъ гербовъ сборъ. Така напр. въ разни закони по сѫдебната часть съществуватъ прѣписания, че каквито и да бѫдатъ оплакванията, прошенията и жалбите противъ бавността на дѣйствията въ сѫдилищата, се освобождаватъ отъ гербовъ сборъ. Ако видимъ чл. 33 отъ закона за сѫдебните пристави и тѣхните помощници и чл. 26 отъ закона за нотариусите и мировите сѫдии, които испълняватъ нотариални дѣла, ще намѣримъ, че противъ неправилните дѣйствия на приставите и тѣхните помощници и на нотариусите могатъ да се подаватъ въ извѣстенъ срокъ жалби до извѣстно място и тѣзи жалби се освобождаватъ отъ гербовъ сборъ. Слѣдователно за да имаме тѣзи исклучения въ този специаленъ Законъ за гербовия сборъ, трѣбвало би извѣстни алинеи да минатъ въ него, защото всѣки, когато ще получи една книга за да узнае дали трѣбва да се обложи съ гербовъ сборъ или не, ще се спреи най-напредъ отъ този законъ, а не отъ други. При чл. 33 отъ закона за сѫдебните пристави и тѣхните помощници, съществуватъ три распореждания за книжа освобождаеми отъ гербовъ сборъ. Първото е за подаване на всички заявления по испълнение на опрѣдѣления, рѣшения и присъди. Второто е по жалби, които се подаватъ за бавностъ срѣщу дѣйствията на сѫдебните пристави. И третото е за жалби, които се подаватъ срѣчу тѣхните неправилни дѣйствия. При забѣлѣжката на чл. 26 въ закона за нотариусите, както и въ сѫдия този членъ тоже се извлича правилото, че противъ бавността на нотариусите, сѫщо и противъ неправилните дѣйствия, жалбите се освобождаватъ. Ако земемъ закона за сѫдебното устройство, сѫщо ще видимъ, че всѣко лице има право да се оплаква противъ бавността на нѣкой учреждения и лица.

Заради това, азъ мисля, да станатъ три алинеи къмъ чл. 24. Първата алинея да бъде такъва: „Всъкакви заявления противъ съдебнитѣ учреждения и лица за бавностъ“; тази алинея ще бъде 52. Другата подиръ нея алинея да бъде такъва: „Заявления подавани на съдебните пристави и тѣхнитѣ помощници по испълнения на опрѣдѣления, рѣшения и присъди“. А послѣдната алинея да бъде: „Заявления за неправилнитѣ дѣйствия на съдебните пристави и тѣхните помощници, както и за неправилнитѣ дѣйствия на нотариусите и мировитѣ съдии, които испълняватъ нотариялна частъ“. Съ добавление тѣзи три алинеи нищо нѣма да се направи освѣнъ прѣдписанията на единъ съществуващи законъ, напр. закона за съдебните пристави и тѣхните помощници, закона за нотариусите и други закони, гдѣто всѣкѫдѣ съществуватъ прѣдписанията на закона, че могжть да се подаватъ жалби за бавностъ безъ марки, ще се зематъ и ще се вмѣстъ въ специалния законъ за гербовия сборъ. Заради това моля почитаемото Събрание да приеме тѣзи три алинеи, както ги прочетохъ.

Прѣдсѣд.: Моля г-нъ Башевъ да прочете най-напрѣдъ 53 алинея.

Хр. Ивановъ: Г-да прѣставители! Ще бѫде много обрѣменително, ако додемъ да приповторимъ работи, които се намиратъ въ специалните закони, като вземемъ да ги вмѣстимъ въ настоящия законъ, че се освобождаватъ заявленията, които се подаватъ противъ съдебните пристави, отъ гербовия сборъ, — това се бѣлѣжи въ специалния законъ за съдебните пристави. Така сѫщо и другите заявления, за които разбира г. Башевъ, тоже се говори и за тѣхъ въ надлѣжните закони. Тогава защо да вадимъ тѣзи работи отъ другите специални закони и ги помѣстяме тукъ? На това основание азъ намирамъ, че прѣдложението на г. Башева не е умѣстно и прѣдъ видъ на това още повече, че има специални закони, въ които се говори какъ да се постигва въ данния случай. За това азъ моля да се не приематъ алинеитѣ прѣдложени отъ г-нъ Башева, а да пристъпимъ къмъ по-нататъшното разглеждане на закона.

Докл. Ив. Цвѣтковъ: Г-да прѣставители! Комиссията, когато разглеждаше закона за гербовия сборъ, и ти по сѫщите тия съображения, които г-нъ Ивановъ исказа, не помѣсти тѣзи нови алинеи въ закона. Но прѣдъ видъ на чл. 26, който казва, че всички книжа и документи, не показани въ първите 24 и 25 чл., ще се облагатъ съ гербова марка и за да не би да се тѣлкува, че всички други книжа, които постигватъ въ разните учреждения, освѣнъ изброените въ чл. 24, се облагатъ съ гербовъ сборъ, — защото ще видите, че въ чл. 49 се отмѣняватъ всички други распореждания, — та би било умѣстно да се приеме прѣдложението на г. Башева.

А. Башевъ: Г-да прѣставители! Азъ, ако направихъ това прѣложение, прѣварително казахъ за това съображенията си. Азъ казахъ именно, че тозъ специаленъ законъ трѣбва да съдържа всичко, а не да се лутамъ по разните закони да търсимъ отдѣлните распореждания. Освѣнъ това и друго имахъ прѣдъ видъ, че всѣки новъ законъ само по

себе се разбира, че отмѣнява други съществуващи до него закони. Послѣ, като се има прѣдъ видъ чл. 49 отъ тоя законъ, който изброява всички исключени, всѣки ще тѣлкуватъ върдѣ правилно тозъ законъ, ако въ него не срѣщне исключениета, които се съдържатъ въ другите закони, — ще рѣче: закона за съдебните пристави, за нотариусите, съдноустройството и всички други, издадени прѣди настоящия. Щомъ този законъ не освобождава въ исключениета си тѣзъ книжа, прѣвидени въ известни закони, отъ гербовъ сборъ, значи, може да се каже, че законодателът не че не е зналъ за съществуването на тия книжа; напротивъ знаелъ е, но не е искалъ да ги прѣдвиди въ исключениета, защото не е искалъ да ги освободи отъ гербовия сборъ. Така ще мисли и правилно ще бѫде, всѣки чиновникъ който ще има да се рѣководи отъ закона. Всички други распореждания, въ каквито закони, издадени прѣди настоящия, и да се намиратъ, тозъ законъ ги отмѣнява. Значи настоящий законъ е законътъ за гербовия сборъ въобще и всичко прѣвидено въ него е вѣрно: ако той исключава нѣкои книжа отъ гербовия сборъ, то тѣ ще бѫдятъ исключени дѣйствително; ако той не исключава макаръ други закони да ги исключаватъ, тѣ не могжть да бѫдятъ исключени. Ето защо настоящамъ, че моето прѣложение ще бѫде най-умѣстно да се приеме тукъ.

М-ръ Хр. Бѣлчовъ: Ако и да не съмъ съгласенъ на цѣлно съ съображенията, исказани отъ г-нъ Башева, азъ мисля, че случаютъ, прѣвидени въ специалните закони могжть да се посочатъ и тукъ, но по-долѣ, въ чл. 26, понеже нѣма особени причини, дѣто да се исключаватъ тѣзи случаи. За това по-добре ще бѫде къмъ чл. 26 да се направи тѣзъ редакция, съ малко допълнение, което да посочва на специалните случаи и да ги освобождава отъ гербовия сборъ, та да се вижда, че всичко което не е изложено въ той законъ, подпада на гербовъ сборъ. За това като дойдемъ на този членъ, самъ азъ ще прѣложа такъва добавка или допълнение.

А. Башевъ: Стига цѣлъта, която азъ искахъ да се прокара, да се постигне, та било въ тая форма, която азъ прѣложихъ, било въ формата, която г-нъ М-ръ прѣлага, именно да се добави това къмъ чл. 26, тамъ да се каже за това въ нѣколко думи, — азъ нѣмамъ нищо противъ... (Прѣдсѣд.: Значи отказвате се отъ прѣдложението си?) Отказвамъ се отъ прѣдложението си, щомъ г. М-ръ на Финансите каза, че то ще се помѣсти къмъ чл. 26 отъ закона.

Докл.: (Чете):

„Чл. 25. Отъ актовъ гербовъ сборъ се освобождаватъ:

1) Всички книжа и документи, изброени въ чл. 15 отъ настоящия законъ, когато тѣ се правятъ отъ името на Държавата;

2) Актоветъ за подаръкъ и завѣщания, когато се правятъ за въ полза на окрѫжията и общините, сѫщо и на учебните, въспитателните и Богоугодните заведения отъ всички вѣроисповѣданія, и

3) Условителните писма за волнонаемните служащи при частни лица и учреждения.“

Комиссията го приема безъ измѣнение.

Румъновъ: Г-да прѣдставители! Въ чл. 25 се изброяватъ актоветъ за подаръци, завѣщания и пр., които се правятъ въ полза на окръжия, общини и пр. да се освобождаватъ отъ гербовъ сборъ. Азъ мисля да се направи едно допълнение не би било злъ, именно да се каже още, че: „а тъй сѫщо актоветъ, издаваеми за завѣщания или за подаръци, които ставатъ въ полза на благотворителни дружества“. Така щото, ако има нѣкакво дружество съ благотворителна цѣль и му се подарява нѣщо, споредъ той членъ чиновника, който ще издава документа ще дойде въ недоумѣние да ли тозъ документъ трѣбва да бѫде освободенъ отъ гербовия сборъ. Ако се допълни така членътъ, струва ми се, че ще се разясни още повече, че пунктъ втори на члена не губи нищо въ материално отношение. Азъ вѣрвамъ г. М-ръ на Финанситѣ ще се съгласи съ моето прѣдложение, защото то е само едно обяснение; а то е: „за актоветъ, които се извършватъ въ име на благотворителните дружества“.

М-ръ Хр. Бѣлчовъ: Думата благотворително учреждение или заведение е дума, които разно може да се тълкува. Има много пъти дружества, които съвсѣмъ не помагатъ за благотворителни цѣли. Тъй напримѣръ има дружества, които събиратъ пари, които раздаватъ помежду членоветъ си въ заемъ. Да туримъ ли и такива въ числото на благотворителните? Заради туй, това наименование „благотворително заведение“ много е еластично и азъ мисля, че ще бѫде по-добре да си остане редакцията както е въ члена, съ думата „Богоугодни заведения“, защото въ нея се подразбираятъ и други благотворителни заведения.

В. Икономовъ: Г-да прѣдставители? На той пунктъ азъ мисля да се измѣни редакцията му по отношение на окръжията и общините. Истина е, г-да прѣдставители, че до сега до колкото знаемъ, нийдѣ не е становало завѣщание на окръжия и общини. Защото завѣщания ставатъ или на училища селски или на църкви и тѣмъ подобни, но никога не на окръжия или общини. Тъй щото нѣма да се случи завѣщание или подаръкъ на община или окръжие. За всѣки случай обаче, азъ съмъ на мнѣние, че, както общината, тъй и окръжието, съставляватъ единица, юридическо учреждение и иматъ своите особени бюджети, та ако се яви нѣкой да подари нѣщо, мисля нѣма да се стѣснява учрѣждението да даде 2—3 лева за марка, защото му е пакъ подарено едно имущество отъ 5—6000 фр. За това, азъ моля Нар. Събрание, както и г-на М-ра на Финанситѣ да се съгласятъ да се исключатъ изъ тъзъ алинея окръжията и общините, защото, както казахъ и по прѣди на една община или окръжие ако е тъй, ако подаръкъ струва 5 или 10000 л. нѣма да стане сиромашка ако плати за гербовъ сборъ 5 л. напримѣръ. За туй вѣрвамъ, че Нар. Събрание ще приеме.

Докл. Ив. Цвѣтковъ: Г-да прѣдставители! Както чухте г-на Икономова, каза, че въ ал. втора на чл. 25 се разбирало, че подаръците или завѣщанията ставатъ на окръжията или общините. Азъ ми се чини, и тъй по не разбираамъ отъ ясния смисълъ на алинеята, че тукъ се говори за въ полза на окръжието или общината, когато ста-

ватъ подаръци, а не на общината или окръжието. Защото, всички учреждения сѫ подвѣдомствени на една община или окръжие, и когато получаватъ какъвъ да е подаръкъ или завѣщание, то сѫ за полза на цѣлата община или окръжие. За това намирамъ това искане на г-нъ Икономова за неумѣстно и като такъвъ, азъ вѣрвамъ, че Нар. Събрание нѣма да го приема.

Хр. Ивановъ: Г-да прѣдставители! Азъ прѣдлагамъ въ втората алинея да се прибави още и слѣдующото, т. е. да се разбира така, „че отъ актовия гербовъ сборъ се освобождаватъ завѣщанията и подаръците, направени на болничните“ и, ако е съгласенъ г-нъ м-ръ на това, не остава освѣнъ да бѫде попълнена тази алинея.

М-ръ Хр. Бѣлчовъ: Мисля, че г-нъ Ивановъ ще бѫде доволетворенъ само съ термина „богоугодни“, защото по богоугодни завѣдения отъ една болница нѣма. Заради това нѣма нужда да се увѣличава статията.

От. Цвѣкю: Отказвамъ се.

З. Градинаровъ: Г-да прѣдставители! Азъ не можда се съглася съ прѣдложението на г-на Икономова, защото и не можехъ да разбера, какво иска да каже той. Ако едно лице завѣщава или подарява нѣкой свой имотъ на една община или окръжъ, т. е. въ тѣхна полза, не трѣбвало да се освобождава отъ плащане на гербовъ сборъ. Не можехъ да разбера дѣто обясни той като какво нѣщо е общината и окръжъ: дали сѫ нѣкои отдельни личности, които се ползватъ за своите завѣщания, или отъ това завѣщание или подаръкъ се ползува цѣлата община? Ако е първото, че отъ това ще се ползува само известна личност, напримѣръ кмета или предсѣдателя и пр., на пълно съмъ съгласенъ: ако е противното, че отъ този имотъ ще се ползува цѣлия окръжъ или цѣлата община, азъ съмъ противъ прѣдложението на г-на Икономова. Тъй е поне искалъ да каже законодателътъ, че когато едно лице направи завѣщание или подаръкъ на общината или окръжъ, отъ този подаръкъ ще се ползува цѣлата община, защото тази община, на която се завѣщава, какво ще направи, ще направи улици, мостове, чешми и пр. Какво иска г-нъ Икономовъ? Защо той не прѣложи, ако е за държавния бюджетъ, щото всички исходящи и входящи бумаги, които постъпватъ въ окръжните съдѣти и общинските управления, да плащатъ гербови марки отъ 5 лева? Ето единъ приходъ, съ който може да се убогати хазната. Азъ намирамъ неумѣстно неговото прѣдложение и не намирамъ за важно да се разиска по него.

Румъновъ: Отказвамъ се.

В. Икономовъ: Въ вѣражение на това, което каза г-нъ Градинаровъ и г-нъ докладчика, азъ имамъ да поставя слѣдующото и вѣрвамъ, че вий ще се съгласите съ мене. Г-нъ докладчика каза, че ако бѣше извършенъ подаръка въ името на окръжъ или общината, то е тъй, ама тукъ е за въ полза на окръжъ или на общината. Какво значе едното, какво значе другото, г-да прѣдставители. Като подарять една кѣща или 20 хиляди лева на единъ окръжъ или община, това за вѣтъръ ли е, та не е за въ полза? Азъ не разбираамъ нищо отъ това. (Смѣхъ). Щомъ се по-

дарява на общината, то значи, че се подарява за външна полза. Заради това нѣка ми простятъ господата, че тѣхнитѣ възражения ми се виждатъ неоснователни. Колкото се отнася до възраженията на г-на Градинарова, азъ ги намирамъ неоснователни въ това отношение, че окрѣгъ или община съставлява юридическо учрѣждение, което представлява населението, което ги е избрало. Сега всѣки окрѣгъ, всѣка община притѣжава своя бюджетъ и това население, което притѣжава тази община, дава известенъ данъкъ, съ който се съставлява известенъ бюджетъ. По този бюджетъ, разбира се, неужели е невъзможно да се заплатятъ 2—3 или 5 лева, които ще се дадятъ като гербовъ сборъ по едно завѣщане? Г-нъ Градинаровъ каза, че трѣбва ли всичките книжа, които постъпватъ и исхождатъ въ общинските управлени, да бѫдатъ облѣпени съ гербова марка? Азъ мисля, че да се възражава на това никакъ не е умѣстно, защото сношението на общинските управлени или на окрѣгните управлени съ централното управление, съ правителствените учрѣждения, разбира се естествено слѣдва, тѣ се изискватъ отъ правителството, правителството, необходимо нѣжно, изисква отъ общинското управление да му отговори за известни въпроси и то отговаря, това да се облага съ мита ли? Като че съмъ искалъ подобно нѣщо, дѣто г-нъ Градинаровъ се изражава така. Азъ не искалъ това да кажа, азъ искахъ само да кажа, че било въ гражданска процедура, било въ друго отношение, на било и въ закона за нотариусите, когато общината приема единъ актъ върху себе си, тя само плаща 2% за прѣминаванието имуществото върху нея. Споредъ временните съдебни правила, когато общината завѣждатъ процесъ противъ частно лице или частно лице е завѣло противъ общината процесъ, всичките даждия или мита, гербови марки, актове и пр. плаща ги само общината, защо прочее и въ този случай да не се плаща гербовъ сборъ? До сега тѣй се е практикувало, и всички общини сѫ го знали като нѣщо таково, което се е вмѣнявало въ тѣхни облѣзаности. Ето защо азъ прѣдлагамъ, че тази втора алинея да се видоизмени тѣй, като се исключатъ общините и окрѣгните отъ помѣнатия пунктъ и вѣрвамъ, че на това ще се съгласи и г-нъ М-ра.

З. Градинаровъ: Г-да Прѣдставители! Чухте възраженията на г-на Икономова, които направи противъ мене и ми цитираше закона за нотариусите и временните съдебни правила, безъ обаче да мисли, че ний правимъ единъ законъ, който не отмѣнява закона за нотариусите и временните съдебни правила. Мене ми се чини, че като изслушахте обстоятелствените възражения на г-на Икономова, които вѣрвамъ, че сѫ ви уѣдили до нейде върху неговото искане, азъ мисля, че нѣма защо да се разисква повече и моля да се прекратятъ дебатите.

М-ръ Д. Грековъ: Разискванията, които станаха по втората алинея на чл. 25 отъ закона за гербовия сборъ и относящи се именно до мнѣнието, изказано отъ г-на Икономова, да се облѣпятъ съ актовъ сборъ подаръцитѣ и завѣщанията, направени въ полза на общините и окрѣгните, споредъ мене произлизаха само отъ това, че г-нъ Икономовъ не се е добре проникналъ отъ цѣльта, която гони

законодателя въ даний случай. Законодателя, като освобождава тѣзи дарове и завѣщания направени въ полза на общините, нѣмалъ е друга цѣль освѣнъ да настърчава подобенъ родъ дарове и завѣщания, защото законодателя гледа на даровете въ особеност и на завѣщанията въ частност, съ лошо око, когато тѣ се правятъ за чужди лица, но когато се правятъ за общини и за окрѣзи, когато тѣ иматъ за цѣль да ползватъ една цѣла група отъ лица съставена въ община или още по-голѣма група съставена въ цѣль окрѣгъ, въ такъвъ случай законодателя има за цѣль да протежира подобенъ родъ дарове и завѣщания. За това именно ги е освободилъ отъ актовъ сборъ. Освѣнъ това прѣдложението, което прави г-нъ Икономовъ, то не е и логическо, защото ако искаме да се облѣпятъ съ гербовъ сборъ даровете и завѣщанията, направени въ полза на община или окрѣгъ, напротивъ още повече пѣкъ трѣбва да искаме да се облѣпватъ съ гербовъ сборъ даровете, които се правятъ на богоугодни завѣдения. Всѣки пѣкъ, когато се прави единъ подаръкъ на една община или на единъ окрѣгъ, той се прави въ полза на по-голѣмо число лица, отъ колкото тѣзи, които се правятъ на богоугодни завѣдения и др. Когато нѣкой завѣщае за да се направи на града на пр. единъ пѣкъ, една чешма, единъ мостъ, то ще ползува много повече хора, отъ колкото, когато завѣщае известно количество на единъ благотворително дружество, напримѣръ нека кажемъ, всѣка година по коледа да раздава нѣколко кола дърва на сиромасите и нѣма съмнение, че първия даръ има много по-голѣмо значение и той има много по общца полза отъ колкото втори.

Ако г-нъ Икономовъ ни прѣдлага да се облѣпятъ втори, още по-малко трѣбва да се прѣдлага да се облѣпватъ първите отъ тѣзи дарове, именно за общините и окрѣгните. Ако освобождаваме, казвамъ още единъ пѣкъ, даровете, които се даватъ на богоугодни завѣдения отъ актовъ сборъ, още повече трѣбва да освобождаваме тѣзи, които се правятъ на общините и окрѣгните, за това мисля, че закона е много добре направенъ и много рационаленъ и зарадъ туй да се поддържи.

Прѣдсѣд.: Желае ли Нар. Събрание да се говори? (Гласове: Не желае). Който желае да се говори, да си вдигне рѣката. (Никой не вдига). Нѣма да се говори. Ще се гласува чл. 25 съ алинеитѣ. Който не го приема тѣй, както е въ проекта, да си вдигне рѣката. (Никой не вдига). Приема се.

Докл.: (Чете):

„Чл. 26. Всички книжа и документи, непоказани въ чл. чл. 24 и 25 отъ настоящий законъ, ще се облагатъ съ съответстващи по видътъ имъ прости или актовъ гербовъ сборъ.“

Този членъ комиссията прие безъ измѣнение.

М-ръ Хр. Бѣлчовъ: Г-да! Както спомѣнахъ и по-напредъ при вотиранието на 24 членъ къмъ този чл. 26 имамъ да направя едно малко допълнение, то се състои въ слѣдующето: слѣдъ думитѣ (Чете): „Всички книжа и документи непоказани въ чл. чл. 24 и 25 отъ настоящия законъ“

да се прибавята думите: „Осъвнъ посоченитѣ въ специални закони“. Съ това ще се удовлетвори и г-нъ Башевъ, който предлагале, нѣщо подобно за добавление къмъ 24-й членъ.

Ст. Цвикю: Азъ мисля, г-да представители, че трите пункта, които г-нъ Башевъ направи въ видъ на предложение, по-преди, когато се вотираше 24-й членъ си нѣмаха място, и че и въ 26-й членъ, както сега г-нъ М-ръ на Финансите вмѣства едно предложение, за да се допълни този членъ, намирамъ, че пакъ не му е мястото, защото знаемъ, че настоящий законъ за гербовий сборъ е законъ общъ; следователно, ако той има да отмѣнява на него законъ, той ще отмѣни първия законъ за гербовий сборъ, а не другъ законъ. Зарадъ туй азъ мисля, че никога общий законъ, който се създава отъ едно законодателство, не може да отмѣнява специалните закони. Специалните закони, които въ този случай посочи г-нъ Башевъ сѫ 26-й членъ отъ закона за нотариусите и 30-й отъ закона за съдебните пристави и тѣхните помощници. Въ тѣзи закони именно се предвижда, че когато нѣкой ще подава едно прошение, за да се оплаква противъ дѣйствията на единъ чиновникъ, прошението не се облѣива съ гербова марка. Този законъ е законъ специаленъ, който не може, ако създадемъ новъ законъ за гербовий сборъ да биде отмѣненъ. Не могатъ да бѫдатъ отмѣнени и всички други специални закони, които съществуватъ.

Зарадъ туй, азъ мисля, че даже и предложението, което направи г-нъ М-рътъ на Финансите къмъ настоящий членъ, е предложение, което, разбира се, нѣма никакво значение. Повече ще се развали членътъ съ това предложение, което вмѣства г-нъ М-рътъ, отъ колкото ако остане така.

Колкото за страхуванието, че настоящий законъ щялъ да отмѣни другите специални закони, азъ мисля, че е общо правило: общий законъ немогатъ да отмѣняватъ специалните, и зарадъ туй предложението на г-на М-ра на Финансите да се не приема.

М-ръ Хр. Бѣлчовъ: Г-да! Рѣчта на г-на Цвикя има до нѣкъде теоретическо значение, че специалните закони не могатъ да се отмѣняватъ отъ общинъ. Но думата е тукъ, кой е специаленъ и кой е общий законъ? Законътъ за гербовий сборъ и той е специаленъ. Въ сѫщностъ г-нъ Цвикю не е противъ това, за да биде законътъ по-ясенъ. Съ това добавление, което направихъ, мисля, че се постига цѣлъта. Общоприето правило, при финансовите закони, е да биде законодателътъ най-точенъ и най-ясенъ. Слушайте трѣба да бѫдатъ добре опредѣлени, защото инакъ много нѣща могатъ да се отбѣгнатъ при приложението на този законъ.

Заради това, азъ мисля, — толкозъ повече че като и самъ г-нъ Цвикю мисли, че съ това нѣщо като нѣма да се наруши никой другъ законъ, а напротивъ ще се обясни работата по-добре, — нуждно е да се прибави такова едно допълнение къмъ тозъ членъ.

А. Башевъ: Азъ поддържамъ предложението на г-на М-ра на Финансите, понеже съ думите, които добавя той

къмъ чл. 26-й, именно се испълнява основа мое искалие, което по-напредъ направихъ съ особено предложение. Противъ думите на г-на Цвикя ще кажа това. Самият чл. 26-й безъ думите, които се добавихъ отъ г-на М-ра на Финансите, говори противъ мянието на г-на Цвикя. „Всички книжа и документи, непоказани въ чл. чл. 24 и 25 отъ настоящий законъ, ще се облагатъ съ съответствующий по вида имъ прости или актовъ гербовъ сборъ“ гласи 26-й чл. Какво значи това? — Значи, че всички книжа, които не сѫ изброени въ 24-й и 25 членове, ще се облѣнятъ безъ разлика, дѣлто и да сѫ предвидени. Заради това е необходимо да бѫдатъ вмѣстени тѣзи думи, които г-нъ Финансовъ М-ръ предложи, т. е. като се каже „освѣнъ книжата, но специални закони освободени“. Значи, така редактиранъ тозъ членъ предвижда, че постановленията на известни специални закони, относително гербовий сборъ, не се отмѣняватъ съ настоящий законъ за гербовий сборъ. Но ако не бѫхъ турени тия думи, тогава щѣше да излѣзе, че съ 26-й чл. както е, а сѫщо и съ 49-й, се отмѣняватъ всички постановления на другите закони.

Заради това поддържамъ предложението на г-на М-ра на Финансите и нѣма да излѣзе никакво недоразумѣние по тозъ законъ. (Гласове: Искерпанъ е въпросътъ! Да се гласува!)

Прѣсѣдъ: Желае ли Нар. Събрание да се говори още по тоя въпросъ? (Гласове: Не желае!) Който не желае да се говори, да си вдигне рѣжата. (Большинство). Значи, нѣма да се говори.

Ще се гласува чл. 26-й, тий както се предредактира отъ г-на М-ра на Финансите. Който го не приема съ добавлението на г-на М-ра, да си вдигне рѣжата. (Никой не вдига). Приема се.

Г-да представители! Има ли нѣкой да предложи нѣщо за идущето засѣданіе?

Т. Божиновъ: Азъ ще направя едно запитване къмъ г-на М-ра на Правосъдието, за да биде турено на дневният редъ за отговоръ.

Запитването ми е слѣдующето: Извѣстенъ ли е г-нъ М-ръ на Правосъдието, че безъ да имаме сключени съ другите държави трактати, нашите съдиища допушатъ испълняването на тѣхните съдебни решения, и какви распореждания мисли г-нъ М-ръ да направи по този въпросъ?

М-ръ Тончовъ: Ако Събранието е расположено днесъ да слуша, може да отговоря още днесъ на това запитване; ако ли не, азъ може по-добре и по-пространно да отговоря на г-на Божинова въ идущето засѣданіе.

Прѣсѣдъ: Значи, нѣма нужда да се испраща това запитване на г-на М-ра на Правосъдието.

М-ръ Тончовъ: Нѣма нужда.

Прѣсѣдъ: Моля г-на Божинова, да даде запитването си, за да биде турено на дневният редъ въ идущето засѣданіе. (Т. Божиновъ поднася запитването си на бюрото).

К. Пасковъ: Азъ ще направя едно прѣдложение и мисля г-да прѣставителите ще се съгласятъ. Тѣй като работа има приготвена повече, а времето остава много къмъ, да земемъ рѣшеніе, щото всѣки денъ да имаме засѣданіе. Ако се приеме това прѣдложение, добре ще биде.

Прѣсѣдателъ: Ще се тури прѣдложението на г-на Калча Пасковъ, на дневният редъ за идущето засѣданіе.

Касабовъ: Правя прѣдложение за изменение чл. 5-и отъ закона за селските общини. Прѣдложението ми е под-

писано отъ изискваното число народни прѣставители. (Подава прѣдложението си на бюрото).

Прѣсѣдателъ: Другъ има ли да прѣложи нѣщо? (Нѣма). Желае ли Нар. Събрание да има утрѣ засѣданіе? (Гласове: Не желае! Други гласове: Желае!) Който желае и утрѣ да имаме засѣданіе, да си види на рѣката. (Меншество). Значи, утрѣ нѣма да има засѣданіе.

Засѣданіето се затваря.

(Закрито въ 6 часа слѣдъ пладнѣ).

Прѣсѣдателъ: **П. Славновъ.**

Подпрѣсѣдатели: **Д. Петковъ.**
Ив. Антоновъ.

Секретари: **Ив. Халачовъ.**
Зах. Градинаровъ.
Я. Д. Матакиевъ.
Д-ръ Стояновичъ.
Д-ръ Сарживановъ.
Георги Пеневъ.
М. Милевъ.
Хр. Лънарски.

Секретари: **Я. Руселиевъ.**
Хр. Благоевъ.
Якимъ Попповъ.
Ив. Бешевлиевъ.
Кифаловъ.
И. Титоровъ.
Ст. Х. Калчевъ.
К. Костовичъ.

Ревизоръ на Стенографическото Бюро при Нар. Събрание: **Д. Иловез.**